Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

ĐẦY ĐỦ TIN TỨC VỀ CUỘC ĐẢO CHÁNH 30-1

NĂM THỨ TƯ ☆ SỐ 486 ☆ GIÁ 2đ. ☆ THỨ BẢY 1-2-1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN và KIẾN-THIẾT

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút NGHIÊM-XUÂN-THIỆN | TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 29, Ta-thu-Thau — SAIGON Giây nói: 20.675 | Tổng thư Ký: NGUYỄN-TỪ-BÍCH

5 TƯỚNG LÃNH RA ĐI...

Từ trái qua phải: Trung tướng Dương văn Minh, Trung tướng Trần văn Đôn, Trung tướng Lê văn Kim, Trung tướng Mai hữu Xuân và Trung tướng Tôn thất Đính

Theo các giới quan sát chánh-trị ở SAIGON

CUỘC ĐẢO-CHÁNH NGÀY 30-1 nhắm 3 mục-tiêu:

1 — *Chống trung-lập.*
2 — Chống chia rẽ.
3 — Chống phong kiến.

SAIGON.— Vì ý nghĩa cuộc Cách mạng 30-1, các giới quan sát chánh trị ở Saigon phân tách như sau:

Trước hết là cuộc đảo chánh này nhằm vào mục đích chống giải pháp trung lập của Pháp. Nói như vậy, không có nghĩa là Hội đồng Quân nhân Cách mạng cũ và Chánh phủ lâm thời của ông Nguyễn ngọc Thơ chủ trương giải pháp Trung lập, nhưng vì có những tin đồn cho biết

Xem tiếp 4 trang 4

Những người trở lại...

Thiếu tướng Huỳnh văn Cao (mặt) và Ng. văn Lê (trái)

TRƯỚC CUỘC BIẾN CỐ CHÍNH TRỊ

HĐNS QUYẾT ĐỊNH TIẾP-TỤC KHÓA HỌP VÀ XÁC-ĐỊNH LẬP-TRƯỜNG

* Chống tôi, chống trung lập hóa miền Nam, đoạn giao với Pháp, xây dựng dân chủ trong tình đoàn kết Dân tộc.

Phiên nhóm thứ 5 30-1-64 đáng lẽ dành cho vấn đề Quốc Phòng và Ân Xá Hồng Thân, Hội Đồng Nhân Sĩ có Trung tướng Trần văn Đôn Tổng trưởng Quốc phòng Trung tướng Tôn thất Đính, Tổng trưởng Nội vụ tới trình bày trước Hội đồng về các vấn đề nói trên.

Mặc dầu biết đã xảy ra chính biến hầu hết các Hội viên đều có mặt tại Hội Trường Diên Hồng.

Báo chí cũng có mặt.

Tối 16g30, không thấy bóc vị Tổng Trưởng tới, Hội đồng khai mạc

Sau khi thảo luận qua loa, và sau khi bỏ đi... nghị cho người lên tiếp xúc với những vị lãnh đạo đảo chánh

Xem tiếp 3 trang 4

CỰU TRUNG TÁ GIÁM ĐỐC PHÒNG PHAN GIÁN PHÁP TRẦN-ĐÌNH-LAN

định tổ-chức biểu tình ỦNG HỘ TRUNG-LẬP VÀO 31-1 VỚI SỐ TIỀN HÀNG TỶ BẠC MANG VỀ

Trong các tướng vừa bị Tân Hội Đồng Q.N. Cách mạng bắt giam sau cuộc đảo chánh ngày 30-1-64, người đáng chú ý nhất là Trung tá Trần đình Lan đã trở về Việt Nam tuần lễ trước.

(Xem tiếp trang 4)

Những tướng lãnh đang lên...

Hàng trên Trung tướng Trần thiện Khiêm, Thiếu tướng Ng. Thiệu, Hàng dưới: Thiếu tướng Nguyễn văn Có, Thiếu tướng Lâm văn Phát.

XÃ-LUẬN

ý nghĩa cuộc đảo chánh mới rồi

Cuộc đảo chánh ngày 30-1-64 đã diễn ra rất nhanh, Dân chúng hoang mang khi thấy chiến xa xuất hiện ở thủ đô, canh phòng các ngã.

Cũng may không có một tiếng súng nổ.

Người ta bàn tán rất nhiều, nhưng cho đến 16 giờ không có tin gì chánh thức.

Hồi 16 giờ đài phát thanh Saigon mới loan báo có cuộc cách mạng để « Chấm dứt nhiệm vụ ủy ban chấp hành H.Đ.Q.N.C.M. thành lập ngày 1-11-63», và cử Trung tướng Nguyễn Khánh giữ chức Chủ tịch H.Đ.Q.N.C.M. thay thế cho Tướng Dương văn Minh.

Số phận chánh phủ Lâm-thời, chưa thấy nói đến. Nhưng chắc-chắn sẽ có sự thay đổi. Người ta đã nói đến tên ông Trần-văn-Lý nguyên Thủ hiến Trung-Việt và ông Nguyễn-Tôn-Hoàn, là những nhân vật có thể được cử ra làm Thủ-tướng.

Dù ông Nguyễn-ngọc-Thơ hay ông Trần-văn-Lý... làm Thủ-tướng, những khó khăn của chúng ta vẫn còn nguyên.

Vấn đề không phải là vấn đề người mà là vấn-đề chánh sách, vấn đề giải pháp mang ra áp dụng để thực hiện những điểm mà Trung Tướng Nguyễn Khánh đã nêu lên trong bản tuyên cáo ra lúc 16giờ ngày 30-1-64. Điểm chánh

(Xem tiếp trang 4)

Tin vắn Thế giới

Công việc lập một khu vực phi nguyên tử

WELLINGTON (Reuter).— Ô. Roger Hitsman, thứ trưởng ngoại giao phụ trách Viễn Đông sự vụ, tuyên bố hôm nay rằng Mỹ sẽ chống lại việc thiết lập một khu vực phi nguyên tử tại Thái bình dương. Ông cho rằng hiệp ước cấm thí nghiệm nguyên tử là bước đầu tiến đến việc ký kết một hiệp ước kiểm soát vũ khí trên toàn thế giới.

Xem tiếp 9 trang 4

AI CHỦ-TRƯƠNG CUỘC ĐẢO CHÁNH?

● 4 Tướng: Mai-hữu-Xuân, Lê-v.-Kim, Tôn-thất-Đính, Trần-văn-Đôn lên máy bay đi đâu?

Những binh chủng nào tham gia cuộc đảo chánh ngày 30-1-64?

SAIGON.— Như tin chúng tôi hôm qua, vào đêm 29-1 rạng ngày 30-1, vì tăng thiết giáp đã bao vây các trại Lê văn Duyệt, Tăng thám Mã ở Tân sơn Nhất và Nhiều nơi đường có quân đội canh gác, và cuộc đảo chánh đã bắt đầu.

Những người hào kỳ tìm hiểu, để được kết binh chống đảo thám dự cuộc chính biến này. Người ta thấy có phù hiệu của sư đoàn 7 do Thiếu tướng Lâm văn Phát nắm quyền Tư lệnh và sư đoàn 5 của Thiếu

Xem tiếp 3 trang 4

SẼ CÓ MỘT CHÁNH-PHỦ LIÊN-HIỆP?

T.T. NGUYỄN-NG.-THƠ ĐÃ BỊ GIỮ VÀO 30-1

● Ô.Ô. PHAN-KHẮC-SỬU, TRẦN-VĂN-LÝ VÀ B.S. NGUYỄN-TÔN-HOÀN, AI SẼ GIỮ CHỨC THỦ TƯỚNG CHÁNH PHỦ?

☆ THIẾU TƯỚNG BÙI-MẠU SẼ LÀ PHÓ THỦ TƯỚNG!

SAIGON.— Nguồn tin không thao cho biết, hôm qua, Thủ tướng Ng. ln ngọc Thơ đã đưa đơn từ chức lên Tân Chủ tịch Hội đồng Quân nhân Cách mạng, lại có tin ông bị giữ vào 3g30 ngày 30-1.

Cùng với nguồn tin trên, có tin đang có sự vận động thành lập một Chánh phủ liên hiệp gồm có đủ đại diện các đảng phái tham gia.

Các nhân vật tên tuổi như « Bác sĩ» Nguyễn tôn Hoàn (cấp và nước) và ông Trần văn Lý, ông Phan khắc Sửu được nhắc nhở tới nhiều nhất.

Tuy nhiên, theo chúng tôi, toàn

T.T. Nguyễn ngọc Thơ

Trong đó có cả tin Thiếu tướng Bùi Mậu-hiện là Tổng Trưởng thông tin sẽ làm phó Thủ tướng. Cũng có tin khác Trung tướng Dương văn Minh được mời giữ chức Thủ tướng Chánh phủ.

Có lẽ trong hôm nay, sẽ được biết mối thay đổi của H.Đ.QN.CM

Ô. Trần văn Lý tuyên bố

Hãy về một tin tức của hãng Reuter cho biết rằng ông có thể được mời để lập tân chánh phủ. Ô Trần văn Lý có tuyên bố với chúng tôi rằng ông không hề biết gì về việc này cả, HĐQNCM không có tiếp xúc gì với ông.

DÂN CHÚNG RẤT BÌNH TĨNH TRƯỚC CUỘC CHÁNH BIẾN

CUỘC ĐẢO CHÁNH 30-1 VÀ SỰ SANH HOẠT Ở THỦ-ĐÔ

Sáng ngày 30-1-64, Dân chúng lạ xao khi thấy Saigon xuất hiện nhiều xe tăng, thiết giáp và quân đội cảnh trang vây quanh các trại TTM Lê văn Duyệt. Đồng thời nhiều đường giao thông bị chặn. Người qua đường ngạc nhiên khi thấy quân đội vây quanh tư dinh Trung Tướng Dương văn Minh nên ai xôn:

— Chín cờ đảo chánh?
— Lại có đảo chánh?
— Nhưng ai đảo chánh ai, lại đã

Xem tiếp 1 trang 4

SINH VIÊN QUYẾT NGHỊ YÊU CẦU CHÍNH PHỦ

Quốc hữu hóa tài sản của Pháp ở VIỆT-NAM

-SAIGON(VTX).— Hồi 20 giờ 30 ngày 27-1-1964, Ban đại diện sinh viên các trường Đại học khoa

Xem tiếp 0 trang 4

CUỘC HỌP BÁO CỦA MẶT TRẬN NHÂN DÂN CỨU QUỐC

2 ông LÂM-VĂN-TẾT và Ng.-Đại-Thắng nói về cuộc đảo chánh 30-1

☆ ông Lâm-văn-Tết sẵn sàng tham chánh nếu được HĐQNCD mời.

SAIGON.— Hồi 21 giờ 30 ngày 30-1-64, Mặt Trận Nhân Dân Cứu Quốc do ông Lâm văn Tết làm Chủ tịch và ông Ng. đại Thắng

Tổng thư ký, đã mời báo chí đến dự phiên họp bất thường tại «Swimming BAR» Gia Định, để trình bày về

Xem tiếp 6 trang 4

QUYẾT ĐỊNH CỦA H.Đ.Q.N.C.M.

T.T. NG.-KHÁNH TÂN CHỦ-TỊCH H.Đ.Q.N.C.M.

Trung tướng Nguyễn Khánh

SAIGON.— Sau đây là bản quyết định của Hội đồng Quân nhân Cách mạng:

— Chiếu Hiến Ước tạm thời số 1 ngày 1-11-1963.
— Xét vì Uỷ Ban Chấp Hành Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng thành lập ngày 1-11-1963 đã tỏ rõ bất lực trước tình thế khẩn trương trong và ngoài nước.
— Sau khi biểu quyết.

Quyết định

ĐIỀU 1.— Chấm dứt nhiệm vụ của Uỷ Ban Chấp Hành Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng thành lập ngày 1 tháng 11 năm 1963.

ĐIỀU II.— Cử Trung Tướng Nguyễn Khánh đảm nhiệm chức vụ Chủ Tịch Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng.

hiệu lực kể từ ngày 30 tháng 1 năm 1964.

Saigon, ngày 30 tháng 1 năm 1964

— Trung tướng Nguyễn Khánh Tư lệnh Quân Đoàn I
— Trung tướng Trần thiện Khiêm Tư lệnh Quân Đoàn III
— Trung tướng Đỗ Cao Trí Tư

Xem tiếp 2 trang 3

TUYÊN-CÁO CỦA T.T. NGUYỄN-KHÁNH Tân Chủ tịch H.Đ.Q.N.C.M.

Đồng bào thân mến,

Ngày 1-11-63, Cộng lực chính đã chấm dứt Quốc đân VNCH đang lên lật đổ chế độ độc tài mục nát bất lực của Ngô đình Diệm, để là muốn thực hiện cuộc C.M. toàn diện để xây dựng một chế độ dân chủ thực sự, tăng biện pháp hữu hiệu chống Cộng sản, bảo đảm cho mọi công dân một cuộc đời tự do công bằng.

Nhưng đã 3 tháng sau ngày đảo chánh, tình trạng chính trị, kinh tế, xã hội chưa là ổn nông thôn, không đem lại một máy may hứa hẹn cho tương lai thì vẫn không đem lại một sự bồi đắp xứng đáng đối với lòng hy sinh hăng ngày của chiến sĩ.

xem tiếp 7 trang 4

Họp Báo

SAIGON — Tân Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng sẽ mở một cuộc họp báo vào 10 giờ chiều 31-1 tại tòa Đô chính để nói rõ về cuộc đảo chánh vừa qua.

(Tiếp theo) *Bài của* NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Và nếu hắn biết nhà định hắn lành hắn tôi thêm. Bức thư đó, đã nhiều lần tôi muốn ném nó qua cửa sổ gần trên nhà. Nhưng tôi lại nghĩ rằng, nếu nhà kỹ có vườn thì bức thư không ra tới đường được. Kẻ nhặt được chắc lại là bọn lính gác. Và một nhà lớn như vậy, chắc phải có vườn. Bốn dân đo mọi nhé sáu, sáu không nên được bức thư ra ngoài. Thư kẹp bọc vào một tờ báng ny lông mà tôi đã thấy ở trong phòng. Thế là hết. Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng đã thay đổi người lãnh đạo ăn lại truyền cả Chính phủ Nguyễn ngọc Thơ được sản sinh ra trong vòng ngoặc nghề: 3 tháng với thời gian ấy đứa trẻ sơ sinh cũng đã biết lẫy rồi. Vậy mà một mùa đã trôi qua, người ta chưa thấy chính phủ Nguyễn ngọc Thơ làm được cái gì. Không nói gì tới vấn đề quốc phòng mà thẩm quyền có lẽ trực thuộc Hội đồng Quân nhân Cách mạng hơn, tất cả các vấn đề khác nếu bảo tiến chậm như rùa thì bao luận điện bảo Dân chủ thì cũng đáng mừng, vì nó còn là rùa đi. Đây nó lại như một thứ rùa đứng, rùa thụt cổ, rùa là lúc nào cũng thân thít như thịt nấu đông.

Thật vậy, quay nhìn về phương diện nào cũng thế, chúng ta chưa thấy chính phủ làm được việc gì cho dân trông thấy những điều hay hay! Về kinh tế thì giá vàng vẫn tiếp tục lên cao, hàng nhập càng chưa thấy hạ, ngay tới gạo của nhân dân, sản xuất trong giới nhân dân, trước kia còn nói qua các tay kinh tài của gia đình họ Ngô, nên ai cũng phải mua về ăn tới mức 800đ. mặt tạ, mặc dầu giá chính thức ở thôn quê tính theo giá lúa chỉ có trên dưới 300đ. giá than như các lò cung cấp cho hợp tác xã có 6đ. một tạ. Còn bao nhiêu hàng lẻ khác, chúng ta chưa thấy một triệu chứng gì là giá sinh hoạt ăng ngày có cơ hạ xuống. (Xem tiếp trang 3)

GIỎ CUỘN BỐN PHƯƠNG

BA THÁNG LẶNG TRÔI

Tài sản của Ngô đ. Cẩn ở Huế

HUẾ (VTX).— Tòa tỉnh trưởng Thừa Thiên đã kiểm kê xong các tài sản thủ đắc phi pháp của Ngô

Xem tiếp 5 trang 4

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

LẦU MI-HƯƠNG

(1)

nguyên tác của Nam Cun Bắc
do Song Văn Thị dịch

7.— Cục diện Nam kinh hoàn toàn biến đổi, các vị đại thần triều nhà Minh, phần nhiều đều đầu hàng Mãn Thanh. Hy dưng giữa chỗ đông người hỏi thực to :

— Đại Thanh Hoàng đế muôn năm !

Nghĩ thành bà Triệu Chi Long là một kẻ ra hàng trước nhất. Hắn cần bắt mọi nhà phải bày hương án ra ngoài cửa, để nghênh tiếp quân Thanh. Bây giờ có một người hành khất thất cơ ở dưới chân cầu Bách Xuyên tự tử. Trước khi chết, ông ta ta của để trên tành cầu một bài thơ rằng :

Tam bách niên lai dưỡng sĩ triều,
Nhu là vân vũ tận đai diêu.
Cương thường lưu tại tự đầu việt,
Khất cái tu tồn mệnh nhất điêu.

Tạm dịch :

Đội đôi mười bảo lộ quan âu,
Giặc chưa qua sông đã vội chuồn.
Nghĩa khí có chăng phường khất rách,
Sống mà theo giặc, chết còn hơn.

Sau khi thành Nam kinh đã thuộc quyền thống trị của dị tộc, Lý Hương Quân lại đi khắp nơi dò la tin tức Hầu triều Tôn. Nhưng trong thành trật tự rối loạn, quân Thanh mặc sức tung hoành, cướp phá dân gian, nên sự thăm dò của nàng gặp nhiều trở ngại, mười ngày sau, vẫn chưa được tin gì cả.

Ít lâu sau, vì nghe nhiều tin phao đồn thất thiệt, Lý Hương Quân lo buồn quá thành bệnh.

Lại hai tháng nữa, nàng gặp Tô Côn Sinh, một thầy dạy hát năm đó, mới biết Hầu Triều Tôn tìm nàng mà không thấy, nên lại trở về quận Thương khau, tỉnh Hà Nam là quê cũ của chàng.

Nhân dịp Tô Côn Sinh cũng nói cho Lý Hương Quân biết là Biện Ngọc Kinh đã về Tô Châu lấy chồng, đôi sống cũng đỡ chịu. Ty khuyên nàng nên về Tô Châu nương nhờ họ Biện, đợi tình thế yên ổn, sẽ thông tháng tìm triều Tôn sau.

Biện ngọc kinh cũng là danh kỹ nổi Tân Hoài, bậc vai với đường mẫu Lý Hương Quân. Trong tình trạng nầy, không biết làm cách nào khác, Lý Hương Quân bắt đầu đi phải theo lời Tôn Côn Sinh, gượng trốn sang Tô Châu nương nhờ Biện Ngọc Kinh.

Mỹ Hương đã bị thiếu hãy, bên sông Tần hoài toàn thay đổi. Nhiều lúc, Lý Hương Quân tuy đã đổi khỏi Tần Hoài, mà lòng thương nhớ người tình nhân thuở ấy, vẫn đau đau không nguôi.

Hương Quân với một tấm nhiệt tình nồng hậu, lại giới thiệu nàng cùng mấy người đồng ông sang đây, hy vọng nàng sớm tìm được bạn tâm nam.

Nhưng Lý Hương Quân nhất định cự tuyệt, đối với Hầu triều Tôn nàng vẫn khao khát một tình tình nguyện vì chàng thủ tiết. Nàng không buồn tỏ con điểm phấn, và cũng không tiếp khách lạ, ngoại trừ mấy người bạn thân của Biện Ngọc Kinh.

Thêm thoát đã được nửa năm, bỗng đó dân dân vẫn bặt được tiệt tự, Tô Côn Sinh trở lại Cô Tô thăm Nương Quân, và hứa sẽ đem tin của nàng về Hà Nam cho Hầu triều Tôn.

Nhưng lúc nầy Lý Hương Quân đã yếu quá, không còn gắng gượng chờ đợi được lâu nữa. Nàng bị lao phổi, thình thoảng lại thổ huyết. Sau khi Côn Sinh đem thư của nàng đi Hà Nam, nàng vì nhớ thương quá độ, đến nỗi năm liệt giường, không dậy được nữa. Lúc hấp hối, nàng cắt một mớ tóc, gói lần với chiếc quạt, trong có bài thơ của Hầu triều Tôn để tặng nàng ngày trước, đưa gửi Biện Ngọc Kinh, nhờ sau nầy trao lại cho Triều Tôn. Người ta nàng còn gửi gắm mấy câu, khuyên Triều Tôn nên giữ tiết với nhà Đại Minh, dùng theo thời đi tục. Rồi đó, nàng nhắm mắt tiêu tan.

Chỉ trong ít lâu, Hầu triều Tôn đã nhận được đủ vị vật của nàng. Các nhà chép truyện truyền kỳ sau nầy, đều gọi chiếc quạt là « Đào hoa phiến ». Đối với mối thâm tình đương thấy, và cái nghĩa khí sự nhiên của Lý Hương Quân, khiến người đời sau ai cũng ngậm ngùi và kính nể.

Tới năm thứ hai, Hầu triều Tôn bị bắt buộc phải ra vàng thi, được trúng cử nhân. Xét ý tứ đây chàng chán đường khoa cử, cũng không thiết lam quan, bèn lui về ẩn cư ở Hà Nam, là nơi quê hương cũ. Tuy nhiên câu chuyện của chàng và Mỹ Hương lâu đã được lưu truyền khắp thiên hạ.

8.— Tình hình Cô Tô so với Nam kinh còn sáng sủa hơn nhiều. Biện Ngọc Kinh tiếp đón Hương Quân với mối tình nhiệt tình nồng hậu, lại giới thiệu nàng cùng mấy người đồng ông sang đây, hy vọng nàng sớm tìm được bạn tâm nam.

Nhưng Lý Hương Quân nhất định cự tuyệt, đối với Hầu triều Tôn nàng vẫn khao khát một tình tình nguyện vì chàng thủ tiết. Nàng không buồn tỏ con điểm phấn, và cũng không tiếp khách lạ, ngoại trừ mấy người bạn thân của Biện Ngọc Kinh.

Thêm thoát đã được nửa năm, bỗng đó dân dân vẫn bặt được tiệt tự, Tô Côn Sinh trở lại Cô Tô thăm Nương Quân, và hứa sẽ đem tin của nàng về Hà Nam cho Hầu triều Tôn.

Nhưng lúc nầy Lý Hương Quân đã yếu quá, không còn gắng gượng chờ đợi được lâu nữa. Nàng bị lao phổi, thình thoảng lại thổ huyết. Sau khi Côn Sinh đem thư của nàng đi Hà Nam, nàng vì nhớ thương quá độ, đến nỗi nằm liệt giường, không dậy được nữa. Lúc hấp hối, nàng cắt một mớ tóc, gói lần với chiếc quạt, trong có bài thơ của Hầu triều Tôn để tặng nàng ngày trước, đưa gửi Biện Ngọc Kinh, nhờ sau nầy trao lại cho Triều Tôn. Người ta nàng còn gửi gắm mấy câu, khuyên Triều Tôn nên giữ tiết với nhà Đại Minh, dùng theo thời đi tục. Rồi đó, nàng nhắm mắt tiêu tan.

Chỉ trong ít lâu, Hầu triều Tôn đã nhận được đủ vị vật của nàng. Các nhà chép truyện truyền kỳ sau nầy, đều gọi chiếc quạt là « Đào hoa phiến ». Đối với mối thâm tình đương thấy, và cái nghĩa khí sự nhiên của Lý Hương Quân, khiến người đời sau ai cũng ngậm ngùi và kính nể.

Tới năm thứ hai, Hầu triều Tôn bị bắt buộc phải ra vàng thi, được trúng cử nhân. Xét ý tứ đây chàng chán đường khoa cử, cũng không thiết lam quan, bèn lui về ẩn cư ở Hà Nam, là nơi quê hương cũ. Tuy nhiên câu chuyện của chàng và Mỹ Hương lâu đã được lưu truyền khắp thiên hạ.

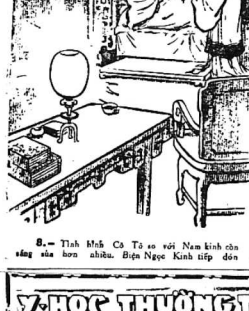

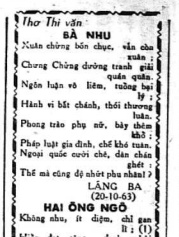

TÒI BỊ BẮT CÓC

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

(TIẾP THEO TRANG 1)

Nhà nầy lúc đó đã có lính gác. Vì nhà quá thật có vườn rộng chung quanh.

Tôi đã dò hỏi mấy người lính gác để biết xem nhà có hàm không, thì những người ấy trả lời là không. Như vậy chắc chắn là tôi đã bị gạm một mình ở trong nhà ấy.

Hàm ấy và trong gần năm tháng theo sau đó, hai người tay cai của tôi buồn như có kim châm, và ở như không phải bằng xương thịt nữa.

Ở mức mình buồn, chẳng có sách vở đọc, chẳng có ai để nói truyện sôi nổi ngay đến tập thể thao theo phương pháp Ấn độ Yoga. Tôi đã học những phương pháp nầy trong một cuốn sách của một người Ấnh ở Ấn độ từ lâu năm.

Bụn linh gác chăm quá lỗ hổng ở trong tường, thường thấy tôi tập như vậy. Có một đêm lâm tôi lo ngại là Cuốc gắt bỏ đã lâu ngày, nên vài của ghế hơi bỏ và để dốt chỉ đọc theo những đường khau. Mất ngày tôi thấy chỉ khâu bực mắt vài phân. Tôi nghĩ có lẽ phải nằm dài khi đường chỉ khâu dứt hết, và tấm vải sẽ rớt ra khỏi ghế. Mặc dầu phòng có nhiều muỗi, sau vài bữa tôi cũng quen đi, nên về sau tôi ngủ rất nhiều cho đến khi tôi bị tra tấn, và cũng không được ngủ suốt 4 ngày bốn đêm liền !

Cuộc tra tấn tôi bắt đầu một buổi tối.

Hôm đó, cũng như mọi hôm, tôi ăn cơm chiều song vào khoảng 6 giờ. Trời còn sáng. Tôi đi bành bộ trong phòng. Lính gác đi chơi đâu cả, ở nhà chỉ còn một người canh tôi mà thôi.

Tôi chẳng biết làm gì cho qua thì giờ. Bỗng thường, khi ở nhà tôi hơn đọc sách. Và tôi đọc đủ mọi loại sách : Văn chương, chánh trị, Kinh tế, khoa học v.v. nên không lúc nào tôi thấy thì giờ ở chậm cả.

Nhưng ở nhà giam, khi không có gì làm, không có sách gì mà đọc; sao thời gian dài dằng dặc quá thế !

Tôi bèn đi bách bộ, lại tập Yoga. Kia đưa mắt nhìn vào lỗ hổng ở trong tường, thình thoảng tôi thấy mắt anh lính gác nhìn vào trong phòng tôi.

Chung quanh yên lặng. Thỉnh thoảng nghe thấy tiếng cọ xe bò ở ngoài đường.

Trời tối dần. Trước của sau xem, sau đen nghịt.

Vào khoảng 8 giờ tối. Canh của sắt nặng nề sịch mở. Người sếp gác to lớn chạy vào phòng tôi. Anh ta bảo tôi mặc quần áo lên và ra chung mà anh ta mời mua cho tôi hồi buổi sáng. Và cũng trong buổi sáng hôm ấy, một người lính gác đã nói tôi rằng : «Hôm nay chắc có chuyện chẳng lành xảy ra đó ... ý ta là ông bị xúc phạm đến thân thể» !

Mặc dầu lôi nói nầy đầy đe dọa, tôi không quan tâm lắm ! Vì lẽ đã tôi thật là cá chậu chim lồng, sống thác biết thế nào nên liều đã mặc con tạo xoay vần tùy ý !

Khi tôi mặc quần áo song xuôi, người sếp gác lấy một chiếc khăn mặt, mà anh ta cũng đã mua cho tôi từ buổi sáng (để thâm nước xác cho tôi lau mặt), anh ta bịt chặt mắt tôi lại.

Trong chớp loáng tôi nhớ lại lời người lính đã nói với tôi từ buổi sáng. Và trong chớp loáng, tôi biết ta sao, bộ đã bảo tôi mặc áo thung và quần xà lỏng, hai thứ mà ngày thường ở khi tôi đùng. Tôi nghĩ rằng có lẽ họ định giết tôi rồi vứt xác xuống sông. Và để cho khỏi nhận được tôi, họ đã bắt tôi mặc những bộ đồ khác với bộ đồ mà tôi mặc ở nhà trước khi ra đi để bị bắt cóc.

Khi người sếp gác bịt mắt tôi song, tôi nghe thấy có tiếng chân nhiều người chạy vào phòng. Chỉ trong nháy mắt, là họ xách tay tôi ra đằng sau lưng. Rồi một người dắt tôi ra khỏi phòng, xuống cầu thang, nơm nớp lên xe mở chiếc xe hơi và để tôi nằm ngay ở dưới chân mấy người lính khác để chở tôi sẵn sàng trong xe.

Xe chạy, đưa tiên chân tôi tớ, sau cho tôi, đến nhanh, đi quanh co. Mỗi khi xe rẽ là người tôi lại bị xô về 1 bên.

Xe chạy khá lâu, có lẽ tới gần nửa giờ. Sau cùng xe đã lại. Họ mang tôi ra khỏi xe, dẫy tôi ngồi xuống đất. Và vì xác bán tàn với nhau. Sau đó họ lấy một chiếc áo cao su, có cả nón. Họ chụp nón vào đầu tôi, khoác chiếc áo cao su vào mình tôi, rồi trói chặt chân tay tôi lại. Chân tôi họ bẻ gập lại rồi trói chặt chân và tay tôi thành hình chữ nhật. Đó họ buộc một viên đá lớn vào bụng tôi, rồi họ xóm lại không đi. Họ nói : « Vất xá xuống sông cho cá ăn ! » Họ không tôi đi đi vòng quanh một lúc, đoạn họ lại xì xào bàn tán. Họ nói những gì tôi không nghe thấy. Vì cả đầu và tai tôi bị bịt kín. Vài lần bằng cao su nên rất hẹp hơi khó thở. Bao nhiêu hơi thở không thoát được ra ngoài nên đụng lại thành nước ở bên trong. Tôi nóng bức nghẹt thở, thật là khó chịu.

(Còn nữa)

TIỂU TRẢI

THẦN NGỮ THÔNG

KIM Y DIỀU dịch

Tự dưng bỏ đi lâu như vậy, làm anh cực nghĩ nhớ cô đến ngẩn ngơ em chăng ? Nay của chưa dứt tình bẩn !

Nàng rằng :

— Ở với mẫu trọn năm rồi chưa tay chưa có một lời, tự nghĩ rằng không phải lẽm ! Nghe tin anh bán lạc mo mảng như trong mộng, thầy có người sách mình cho vào trong hồ. Lúc tính lại, chỉ thấy mảo đen dọng đầy cả chân giường, và quái vật cùng bết tự day.

Sinh nói :

— Ấy là từ trước ta đã có kêu cầu với Hà Bá đó !

Tới đây, mọi người mới vỡ lẽ sẽ sao tuyệt hết yêu quả.

Sau Sinh rời ngoài sân mười mà điện mạo như người mới ngồi chục. Một bóc qua sông, thấy phía trên dòng có chiếc la sen nổi lên. lớn như tấm chiếu, mặt sự nở nghỉ trên, tốn gần coi tế ra là thần nữ, bên nhảy sang, ngồi theo với là sen trôi đi, mà thấy đến bằng dòng tìm thì vụt biến mất.

Chuyện nầy với câu chuyện Thiện Hồ trên đều ở vào cuối đời Minh, không có chuyện nào có trước, chuyện nào sau.Nếu như chuyện nầy xảy ra sau khi Vạn Sinh đã giết Tử thông, thì vùng Ngô ba (2) nay chỉ còn lại «Nữu Thông» thôi (3). hèn chi chẳng đã làm hại nữa.

(1) Tức Trần hải Kim thần, có miếu thờ ở Hoài quận.

(2) Phía Nam Giang tô.

(3) Bị thiên cực rồi, thành vô dụng nên gọi là bến thông !

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Con nhà Họ Liễu

Liễu Tây Xuyên lìm quán gia cho nhà quan Nội sử ở Giao châu, năm ngoái bèn mua nơi tuổi mới ainh được một con trai, yêu đương rất mực, chiều chuộng đủ điều, muốn gì được nấy. Ý thế mà con sự trái ý cậu con quí tử.

Khi lớn lên, đứa trẻ thành ra một kẻ lêu lổng hoang toàng, Liễu ông có bao nhiêu vốn liếng đành đem tu trước đến nay, đều bị nó phá tán hết sạch.

Không bao giờ Liễu-sinh bị đau nhà có một con là tốt, bán nói với cha rằng :

— Con là bốn thế nầy, thật chẳc phải ngoan lắm, đem nó lâm thật cho tôi ăn, tôi sẽ khỏi ốm.

Liễu ông bèn mưu với người nhà, giết con là quê cho con ăn. Liễu Sinh nghe tiếng giận lắm, chửi rủa con ăm, bảo do thế lại càng nặng thêm. Ông sợ hãi phải giết con là tết thực. Liễu Sinh mới nóng, nhưng chẳng có một miếng cơm bỏ, rốt cục bệnh vẫn không bớt, rồi chết. Liễu ông thương quá, khóc lóc chẳ muốn chết theo.

Ba bốn năm sau, mấy người lăng hợp nhau lên núi Thái sơn đăng hoàng. Đến lưng chừng núi, thấy một người cưỡi là phóng thực nhanh đi tới, trông giống Liễu sinh như hệt tức đến gần thì quả đúng. Liễu xuống là vái chào khắp lượt hỏi thăm sức khỏe trong người. Bọn người lăng cùng kinh hãi, cũng không ai dám hỏi việc Liễu sinh chết đạo nọ, hỏi ở đây làm gì. Liễu đáp :

— Cũng chẳng có việc gì quan trọng, bắt quá chỉ chỉ nay dạy mai đó, chẳng chơi lâng nhàng thế thôi.

Lại hỏi thăm bọn người lăng trợ ở nhà ai, mọi người chỉ rõ tên quán Liễu chấp tay vái mà nói rằng :

— Tôi đương nào đó chút việc, thành ra không có thì giờ nói được những thuyện sau khi xa cách, vậy xông mai sẽ đến thăm các ông.

Đoạn lên là phóng đi. Mọi người vì nhà trọ, cùng cho là hão chỉ bọn bảo thế thôi, chớ chẳc đâu đã đến. Sáng hôm sau chợ mặt lão, quả thấy Liễu đến thực. Hắn bước là vào cột chưởng ngồi, rồi bước tiến vào trong nhà, cười nói vui vui. Mọi người mới nói rằng :

— Ông cụ ở nhà ngày nào cũng mong nhớ anh lắm, sao anh không về thăm ?

Liễu ngực nhiên hỏi ai, chưng nói tên Liễu Tây Xuyên ra. Liễu thốt nhiên biến sắc mặt, lặng ngẩt giây lâu, rồi nói :

— Lão đã nhớ tôi như thế thì nhân cơ đang nói lại bộ rằng : tôi ngày mùng bảy tháng tư ; tôi sẽ chở lão ở đây.

Nói xong từ biệt mà đi. Chẳng vì nói với Liễu ông, ông khóc ba lên, chớ đúng ngày hẹn, tin sang Thái-sơn, kể lại với chú quán tính đâu mọi sự, chủ quán cả rằng :

— Hôm ấy tôi xem thấy các cháu con trai ông ra và lách đam lâm, hình như cuộc bọn hồ hôm nay không phải là có ý tốt. Theo tôi đoán, ông không nên giúp là hơn.

Liễu ông sự-sự khóc nhất định không tin. Chín nhai lại nói.

— Không phải tôi cố ý cản trở ông đưa nhưng chuyện qui thần không biết thế nào mà lường được, ngộ lớ gặp sự bất trắc thì sao. Nếu ông nhất quyết muốn gặp, thời hãy tạm cấp vào cái trong kín, đợi lúc bắn đến, xét xem lời lẽ sắc điện ra sao đã, nếu đáng nên mặp, hãy ra mặt cũng không muộn.

Liễu ông theo lời. Một chốc Liễu Sinh quả đến thăm, bèi chủ nhân Liễu mà đã đến chưa ? Chủ nhân đáp không thấy. Liễu sinh tức giận chửi rằng :

— Lão giả lão thực ! Kỉ biết làm sao lại không đến ?

Chủ quán kinh sợ nói :

— Ô, hay ! sao anh lại chửi ông cụ nhà anh thế ?

Liễu Sinh đáp :

— Nó đâu phải là cha tôi, trước kia tôi với nó kết nghĩa anh em, rồi cùng bước hiền với nhau. Ai ngờ nó mạnh tham phú bạn, nuốt trôi hết cả số tiền vốn mà tôi đã phải đổ bao nhiêu mồ hôi nước mắt mới kiếm được. Thế rồi đến lúc hãi nó, nó lại ngang ngược không tuả. Bây giờ tôi quyết phải đòi cho bằng được mới nghe ! Cha với con gì cái đó hy.

Nói xong đi ra cửa, vén đi vừa nói :

— Thôi hãy sinh phúc cho nó lần nầy !

(Còn tiếp)

Y-HỌC THƯỜNG THỨC

B.S. ĐOÀN MẬU phụ trách

Ông Ng.-V-Ch. Hùng Vương Thị Nghệ

1). Kết quả chụp hình phổi có nghĩa là : « phổi bị nhiễm nốt nám ở hai bên chóp phổi và riêng phổi bên mặt còn có nốt nám dưới xương chủ vai và ở chắc cuống phổi. Tình trạng bịnh có vẻ đang tiến triển.

2— Bịnh của ông không trầm trọng và chắc chắn chưa khỏi nếu ông chịu nghỉ ngơi tính dưỡng, không làm việc mệt, ngủ ít nhất 8 tiếng 1 ngày, và chữa trị Cân thận.

Nên đến B.S. để điều trị và tuân theo cách chữa của ông ấy.

3) Cái thứ thuốc ông đang dùng đủ để chữa bịnh cho ông rồi.

Ông Ng. n. L. Tôn Đản Sg

1) Lâm cách nào để ngủ được nhiều, ít dài đêm và bớt bị đói hồi xác thịt.

Trả lời : Nên dùng loại thuốc giúp trí nào dược thăng bằng, Nên uống Nervoitamine ngày 6 viên

2) Uống thuốc gì để ăn uống được ngon miệng đặng có da thịt và lên cân :

TRẢ LỜI : Uống Activarol Vitamine 1 ống trước mỗi bữa ăn.

Chích Ermelone ngày 1 ống vào thịt hay buổi nếu ? như vậy là triệu chứng gì ?

Có thể là do sán lãi. Trường hợp người nghiện rượu cũng có khi về sáng hay buổi nếu. Những người lớ dạ dày (bao tử) cũng hay đi mửa. Tiêu lại phải đi 8S khám mới thấy rõ được nguyên nhân. Khi buồn đi uống 1 viên Bromanantine. Nếu ăn không tiêu uống Citroodine, hoặc uống cả phá khí ăn hay khi bụng đa.

Bà Phạm thị H... Đại lộ Thành Thái Chợ Lớn

1) Bị nhức gân ở hai chân nhất là ở buổi sáng khi mới thức giấc.

2) Tim bị hồi hộp, đập mạnh, hay thao thức.

4— Những thuốc kẹo như Vibron Multicalcium không công phạt. Vậy uống với bất cứ thuốc nào cũng được không nguy hiểm. Thuốc Sirop ho và Huile de Foie Demarne cũng vô lại, và không công phạt tỉ vị.

TRẢ LỜI : 1) Thoa Baume Algesal vào chỗnhức ở chân, Chích Thordezarine B1 Fort ngày 1 ống.

2) Uống Tonicarine 20 giọt ngày hai lần Miltown ngày hai viên sáng và chiều.

THỜI-LUẬN
LÀ CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA ĐÁN CHÚNG

TIẾNG DÂN KÊU

Kính thưa- Trung Tướng, Chủ tịch H.Đ.Q.N.C.M
— Thủ Tướng Chánh Phủ lâm thời,
— Chủ tịch Hội đồng Nhân Sĩ.

Chúng tôi đồng tên dưới đây là cha, mẹ, vợ con của những công, tự chức đã bị « tai nạn » dưới chế độ độc tài Ngô Đình Diệm.

Trên trọng đệ đơn nầy kính xin trình bày những bất công do bà lê dưới triều Ngô tạo ra và kính xin Quý vị cứu xét cho những gia đình chúng tôi được nhờ.

Chúng tôi đều là những gia đình chơn chất, nghèo khổ. Con hoặc chồng, cha chúng tôi đều là những công tự chức đã bị động viên hồi năm 1952-63. Họ đã phục vụ ba năm hoặc năm, năm trong Quân đội Quốc gia, nhưng đều giải ngũ. Qua năm 1960-61, họ đều lớn lượt (từ bốn mươi sáp lên) họ lại bị Chánh phủ Ngô đình Diệm gọi «tai ngũ» một cách bất công cho đến ngày nay.

Vì phần đông, con hoặc chồng, cha chúng tôi đều là những công tự chức hèn mọn, không thế lực, gia đình đơn yếu cho nên Bộ Quốc Phòng Ngô đình Diệm mới bắt «tai ngũ» một cách dễ dàng.

Chúng tôi nhận thấy chín biết bao nhiêu người cùng tên chúng tôi, trên trung và khác mạnh hơn con, chồng hoặc cha chúng tôi, vẫn chưa được gọi nhập ngũ lần nào. Chúng tôi đã bao lần đệ đơn kêu ca lúc Chánh Phủ Diệm còn tại tại, những đơn chỉ biết lọi cho mình nào có kể số gì đến chúng con chúng tôi.

Nay cuộc Cách Mạng Quốc Gia đã thành công, chúng tôi thính cầu Quý vị cứu xét trường hợp nầy mà công bình hóa việc động viên công chức trẻ tuổi và xem cho gọi ngũ những kẻ lớn tuổi hơn ? tại ngày hầu rõ rằng dưới cuộc Cách mạng Chánh phủ Lâm thời và Hội đồng Nhân sĩ rất sáng suốt, thông hiểu nỗi đau khổ của những gia đình có con, chồng hoặc cha phải ở lính quá lâu trong lúc đó có nhiều gia đình cũng có những trong toán quốc lại không « đi lính » lần nào

Sắc lịnh số 35/TTP của Thủ tướng Phủ mà các bào đã tuân tin trong thông tri đã khiến cho chúng tôi nông lòng mong đợi một cuộc triệt tập sắp rất mới Hội đồng Liên Bộ để giải quyết mau lẹ vấn đề động viên các lớp công tự chức trẻ trung khoẻ mạnh và vấn đề giải ngũ các công tự chức lớn tuổi bị gọi «nhập ngũ» nhiều lần để thêm mãn các gia đình có con, chồng hoặc cha bị thiệt thòi nhiều dưới chế độ bất công của họ Ngô.

Nói rằng tai ngũ nhưng quân nhân chuyển môn công chức là rất cần thiết cho QĐVNCH, nếu thiếu chú chăng tôi biết (vì chồng con thuật lại) thì việc làm hiệu tại của công chức tại ngũ (chánh ngạch) chỉ bằng việc làm của một tùy phái hàng chót, không hơn không kém. Chúng tôi thiết tưởng tốt hơn là cho họ trở về ngành cũ của họ, (như giáo viên, y tá, thư ký...) họ sẽ phục vụ đắc lực hơn. Còn hơn là Quân đội cần chọn họ mà tính nhân bịnh hoạn, việc làm họ miễn cưỡng, ý chí họ bơ thờ đâu đó họ tối tăm vì họ bỏ phế gia đình, cha mẹ, vợ con không người sản sóc, dạy dỗ và cũng là một điều trái ngược với đường lối dân chủ hiện tại.

Kính thưa Quý vị,

Đây là những tiếng kêu tâm huyết chơn thành của chúng tôi, tha thiết khẩn cầu Quý Vị quan tâm thâm xét và sớm ban hành một biện pháp quang minh và công bình cho các gia đình chúng tôi đang nóng lòng mong đợi. Tôi thấy cuộc Cách mạng Thánh công đến nay chúng tôi thấy hiển hiện cuộc bột hoạt quan trọng do Chánh Phủ đã ra đều không có liên quan đến việc cộng binh đóng góp cho chúng tôi. Các bào phần đông cũng không lưu ý đến vấn đề nầy. Đó là một khuyết điểm.

Kính xin Quý vị thể nhận nỗi đây lòng thành kính và tri ân của chúng tôi.

Làm tại Hòa Hưng, ngày 22-1-64

Bà Lê thị Hai 72 tuổi

Bà Huỳnh thị Dinh 40 tuổi.

Ông Lê văn Tám 65 tuổi

Bà Phan thị Mỹ 38 tuổi

Cô Trần thị Ngọc 22 tuổi.

Đồng ký

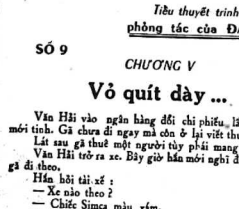

Tiểu thuyết trinh thám
phỏng tác của ĐẠI PHONG

SỐ 9

CHƯƠNG V

Vỏ quít dày ...

Văn Hải vào ngân hàng đổi chi phiếu lấy 5.000 riels mới tinh. Gã chưa đi ngay mà còn ở lại viết thư cho Lượng.

Lát sau gã thuê một người tùy phải mang đi.

Văn Hải trở ra xe. Bây giờ hắn mới nghĩ đến việc bỏ rơi gã đi thuê.

Hắn bảo tài xế :

— Xe nào theo ?

— Chiếc Simca màu xám.

Gã tài xế quay gương chiếu hậu để Văn Hải không cần ngoảnh đầu cũng thấy rõ phía sau.

— Ông thấy chưa ?

— Rồi. Xe này mang số Mên.

— Nó theo mình từ bao giờ ? Văn Hải hỏi :

— Tôi thấy từ khi ở đăng kia. Xe nầy đổ khi ta ngưng và bám sát khi ta chạy.

— Nó theo mà chả cần lén đáo gì cả !

Văn Hải im lặng giây phút. Gã chợt hỏi Mai :

— Bỏ rơi dược không ?

Gã tài xế được dịp ba hoa :

— Dễ như bỡn.

Nói hiền gã rủ ga và quay sang phải. Không may chút nào. Vị Hội nghị quốc tế, nên phố xá tấp nập đông như kiến. Du khách các nơi vãng lai đủ mọi hạng. Quan sát, viên chính trị có, thông tin viên, chánh khách đủ mọi tầng lớp, từ cấp thư ký hạng xoàng đến hàng tổng trưởng không kể những hoạt động trong bóng tối luôn trà trộn trong thế giới thu hụp nầy, địa điểm lý tưởng trong mọi hoạt động. Điệp viên trà trộn trong đám đông, hoặc đặng ngẫm ngắm chăm chú, rình mò, sẵn sàng mua chuộc thâu nhập bất chấc tin tức đủ loại.

Trong bọn nầy một kẻ đã theo rõi Văn Hải. Tên nầy là ai ?

Theo hắn làm gì.

Mai khéo thật gã lên lối bắt chấp đám đi bộ hay các xe khác có lẽ gã cây mang bằng ngoại giao đoàn nên không sợ lính gác.

Liễu linh lúc nầy cũng lợi chỉ nửa tiếng sau chiếc Simca bị bỏ rơi. Gã tài xế mim cười quay lại :

— Thế nào ông ?

— Tài đấy Văn Hải đáp. Giờ tôi đưa tới chỗ ban nầy gần bưu điện.

Gã tài xế thì hành nhưng cựt hứng vì Văn Hải không phần ứng gì hơn cáng ngày gã cảng thấy Văn Hải lập dị

Hắn đã bắt đầu nghi.

Mãn đêm buồng kín khi xe vừa tới nhà Kim Ût gã lẹ làng xuống, bấm chuông nhiều lần nhưng không thấy ai ra. Cửa đóng kín. Gã hoang mang một vài giây. Tên khốn kiếp đã chuồn mất rồi ?

Có lẽ đúng. Nhận thấy bối rối mà liều chỉ có hại. Nên chuồn là hơn.

Văn Hải qua Siu Lan. Cửa không đóng chỉ đẩy nhẹ là vào được.

Gã vào nhà, vận đèn. Trước tiên gã thấy Kim Ût im lìm xếng xoài trên nền gạch bông như đang ngủ.

Nhưng không phải hắn ngủ. Sự nghiệp bên riêu thiên hạ của hắn tới đây là hết ! Tiêu tan trong ổ điểm đất tiền. Đầu gối lên tấm thảm sang trọng mũi hắn ri ra hai giòng máu đỏ đã đông đặc.

Vết đâm trên lưng ít máu hơn vì còn ngập lưỡi dao.

Văn Hải chăm thuốc nhìn quanh, bộ máy vi âm không còn. Gã quay lại lục tìm nơi nạn nhân. Gã chỉ thấy một vật hữu ích nhất là xâu chìa khóa. Gã liền bỏ tối và đi ngay.

Hắn mở được cửa Kim Ût như không đám vào ngay. Do dự gã chăm chú nhìn vào căn nhà tối om.

Lính tính bão gã rằng ngay đến nơi.

Gã thận trọng mở mắn tìm nút điện.

Cách trang trí chẳng khác nhà trước cửa, song đồ đạc nơi đây hồn hợp và lạnh lẽo hơn.

Văn Hải thọc tay vào túi, tiến lên hai bước. Gã biết ngay trong nhà có người nhưng không kịp tránh thì bị một nhát búa ngay sau gáy. Gã khịu xuống như cầm thấy nhão lộn trong không gian. Tuy nhiên gã không hôn ngất xỉu. Vì còn thấy những tiếng sột soạt quanh mình và những bước chân rồn rập. Nhiều tiếng mở cửa và đóng của xăm xập.

Gã thấy bước tường lạnh leo. đưa lên đó và vang vang trên cao một giọng nói dịu dàng :

— Ông việc gì không ?

Gã chống mặt và thấy những tiếng giầy bước xa dần ...

Gã thấy nhiều tiếng động chung quanh rồi tự nhiên ớn lạnh. Gã bừng tỉnh.

(Còn nữa)

QUỐC CỘNG HUYẾT LỆ SỬ

TRUNG CỘNG TỰ ĐỘNG GIẢI TÁN HỒNG-QUÂN

Tác giả TRỪNG THANH

(Tiếp theo)

Một tuần lễ sau việc ký kết điều ước với Liên xô, tuy rằng hiệp định thành lập Chuyên tuyến thống nhất chống Nhật chưa ký kết xong, nhưng Trung cộng đã tự động « giải tán » Hồng quân và đổi tên (1) là « Quốc dân cách mạng đệ bát lộ quân », bề ngoài chịu sự lãnh đạo của vị Quốc dân cách mạng. Tối cao Nguyên soái Trương giới Thạch. Sau khi Hồng quân đã đổi tên gọi như trên rồi, thì họ đều bỏ cái dấu hiệu ngôi sao đã gắn trên nón, và họ là nên một bước đi tới việc cùng Quốc dân Chính phủ xây dựng Chuyên tuyến Thống nhất.— nhưng thực ra họ có vứt bỏ hẳn cái hay chương, quý báu của họ đi đâu: Họ đem « ngôi sao đỏ » ký gắn vào phía trong túi áo mề bên trái ngực

Hồ Tướng.— một mật nhận viên trợ của Liên xô.— một mật cộng hồ hào cả Anh Mỹ viện trợ nữa. Trung cộng muốn lấy lòng hộ Tướng, nên lại tiến thêm bước nữa là thay đổi thái độ đối với Anh Mỹ.

Trên tờ « Cộng sản quốc tế công báo » bằng tiếng Nga ra kỳ thứ 9 năm 1937, Lopo viết rằng : « Chúng ta hy vọng, dưới nguyên tắc hình đồng và tương trợ giúp đỡ.— do Anh ...ly Phap, Nga cùng các quốc gia ký chung một điều ước tập thể bảo đảm an toàn cho khu vực Thái bình dương. ... , cùng nhau hết tức ngăn chặn mọi hình thức xâm lăng của Đế quốc chủ nghĩa ».

Câu khẩu hiệu gồm là « Đế quốc chủ nghĩa » của bọn Cộng sản vẫn đang ném vào Anh, Mỹ,— tức đây vẫn hiểu đi để nhường chỗ cho Anh, Mỹ « những quốc gia » phản Đế quốc chủ nghĩa ». Vì đó là một kiểu hiệu chung pháp *rất tài tình*, nhưng đồng thời cũng là rất hèn hạ.

Mao trạch Đông lấy lòng Trương giới Thạch bằng đủ cách, cho nên Chuyên tuyến thống nhất chống Nhật rồi cũng được chính thức thành lập vào tháng 9-1937.

Kể từ thời kỳ sau của cuộc Bắc phạt, Trương giới Thạch nhân tiến hành cuộc đại thanh trong đảng viên rồi thành ra có vụ quyết liệt với đảng Cộng sản, cho tới khi Chiến tuyến thống nhất chống Nhật thành lập, tình ta vừa mới nảm. Trái qua một thời kỳ quới nảm tồn tại một cách bất hợp pháp, tới đây Cộng sản đảng đã thành ra hợp pháp.

Trong khoảng vài năm sau đó, các báo chí, ấn loát phẩm của Cộng sản được phát hành ở trong khu vực chính phủ,— ngày mồng một tháng 5 (Quốc tế lao động kỷ niệm) cũng được công khai cử hành trong khu vực Chính phủ, cái danh từ « Trung hoa Sô viết » từ đó không thấy đề cập đến nữa, và Cộng sản đảng cũng dần chỉ không thâu chiếm đất đai ruộng nương nữa. Trong tờ « Giải phóng » là nguyệt san (xuất bản ở Diên an) số ra tháng chín 1937. Mao trạch Đông viết rằng : « Các đảng chí Quốc dân đảng ! Chúng ta vai chen vai tiến hành cái nhiệm vụ thống lãnh là cứu vớt dân tộc Trung hoa. . . . mong rằng Quốc dân đảng với Cộng sản đảng cùng ngày càng hợp tác chặt chẽ hơn !

QUỐC VỚI CỘNG HÒA HỢP VỚI NHAU RẤT KHẢNG KHÍT

Đó là một quá hiện tượng độc thấy điên ra trên sân khấu chính trị Trung hoa ;

Trong khoảng mười năm, từ 1927 đến 1937,— đúng trên danh nghĩa mà xét thì Cộng sản là một đảng phi pháp, họ chỉ có thể bí mật tồn tại.

(Còn nữa)

GIÓ CUỐN BỐN PHƯƠNG

(Tiếp theo trang 1)

xuống kể từ ngày mà chính phủ lâm thời o oe theo Hội đồng Quản nhân cách mạng chào đời đến nay.

Về phương diện văn hóa, giáo dục, chính phủ cũng không có đường lối rõ rệt. Ngoài công việc cũng cố rích và buồn tẻ vẫn là đìu dắt thanh niên tranh cướp nhau một mảnh bằng, còn sự hướng dẫn tinh thần thật là không có. Nạn thiếu trường của trẻ em tiểu học, có thể giải quyết ngay từ phút đầu bằng những phương tiện hết sức dễ dài được lòng dân, cũng chưa làm được. Rồi ba tháng trôi qua, giữa sinh viên học sinh và giáo sư, vẫn đầy rẫy những nghi ngờ, những khinh thị và mâu thuẫn.

Về phương diện chính trị Thủ Tướng Nguyễn-ngọc-Thơ cũng chưa có những hành động tỏ ra đi với nhân dân và vừa ý nhân dân. Người ta có cảm tưởng với những con người của chế độ cũ, Thủ-Tướng Nguyễn-ngọc-Thơ như vẫn có vẻ kiêng nể, e dè, nếu không là che chở.

Ba tháng giời đã lặng lẽ trôi qua còn nhiều bọn ăn gan uống máu đồng bào, bọn đồng lõa với tội ác, vẫn ung dung ngoài vòng pháp luật. Ngân khoản của bề là đạo tặc chưa được công bố cho chi tiết. Bà tháng ấy như đã vỉ dể vững. Một mùa hoa đã rụng. Hãy ôn truyện xưa qua đề tình việc ngày mai.

TỪ BÍCH

Số 15 *Truyện dài tình cảm của* **SĨ TRUNG**

Liền xô cửa bước vào trong phòng. Thanh nở nụ cười tươi cái đầu chào Thủy và Lê Công :

— Xin lỗi ông hả đây là chỉ của mấy người đấm tàu ?

Lê Công mỉm cười xã giao. Lê phép đáp :

— Xin cô cho phép chúng tôi tự giới thiệu. Tôi là chủ nhân chiếc tàu Phi Yến lâm nạn. Còn chị Thủy đây là vợ của một người trên tàu, bạn tôi.

Thanh reo lên, mặt lộ sắc mừng rỡ :

— Như vậy à ? Thế thì may quá ! Từ hồi sáng tôi giờ có ý người đến đây thăm các bệnh nhân. Họ nói là chỗ ông ra rồi luôn chiều nay.

Lê Công cười cười nói :

— Bạn người ấy là nhân viên của chúng tôi đấy. Ủa, bây giờ họ đi đâu hết rồi ?

Tám nói xen vào :

— Chắc là họ ra chợ ăn cơm rồi. Thế nào họ cũng trở vô đây. Ông đừng lo.

Thủy tỏ vẻ sốt ruột giục Lê Công :

— Chúng mình nên đến thăm anh Quang, anh Mỹ và anh ... ngay đi.

Thủy suýt gọi tên người thứ ba kia là Long nhưng nàng kịp nhớ lại nên nói ngập ngừng sau chữ « anh ».

Thanh vừa xô cửa phòng vừa nói với Lê Công :

— Họ đang nằm trong phòng nầy đây. Mời ông bà vào.

Thanh đi trước, Thủy, Lê Công bước theo sau. Tâm cũng theo vào Cửa phòng vừa tịch mở, Thủy cảm thấy khó chịu, mùi thuốc nay đúng ra là mùi « thơ thương » xông lên làm Thủy m ốn buồn nôn. Nàng mở bóp lấy dầu Nhị Thiên Đường thoa lên mũi. Lê Công liếc thấy Thủy thoa dầu, cha ... mỉm cười kẻ miệng vào tai Thủy hỏi nhỏ :

— Chị chịu không được hả ? Ở đây thì có mùi khó chịu như thế Mùi thuốc đó chị ạ.

Thủy hơi ngả đầu vể phía sau khẽ đáp :

— Không sao. Tôi đã có dầu Nhị Thiên Đường rồi.

Khi vào hẳn bên trong rồi Thủy nhìn lão liên khắp phòng. Phòng không lớn lắm, chỉ có 4 chiếc giường sắt thôi nên Thủy đề quan sát. Quang và Mỹ nằm hai giường cón trên hai giường ở đầu trong bên kia thì có một cụ già và một em bé đang ngồi tựa lưng vào thành giường, trở mặt nhìn Lê Công và Thủy.

Thủy lướt tới trước, đến gần giường nhìn chăm chú vào gương mặt của Quang và Mỹ. Nàng bùi bỏp, lo sợ. Nàng tìm Long. Nhưng Long vắng mặt. Trước mặt nàng chỉ là hai người xa lạ. Thủy quay lại nhìn Lê Công, Bối mắt nàng buồn thảm như sắp khóc. Lê Công bước đến gần, đặt hai bàn tay trên vai Thủy, nói rất khẽ :

— Chị nên bình tĩnh. Chưa phải là tuyệt vọng. Còn một người thứ ba. Có thể đó là anh Long.

Đoạn chàng quay sang hỏi Thanh :

— Còn người thứ ba nữa đâu cô ? Sao không thấy trong phòng nầy ?

Thanh ngó Tâm đang đứng im lặng dưới chân giường của Quang. Nàng nói rất nhỏ :

— Người ấy vừa mới chết ! Ở bên kia phòng lạnh Xác thành thật ... chia buồn cùng ông bà.

Thủy chau mày. Đôi mắt nàng trợn trừng. Mới nàng mấp máy :

— Chết rồi ! Đã chết rồi sao ?

Lê Công cũng bất ngẩn ngẩo. Chàng đứng yên, hai tay vẫn còn đỡ lấy vai Thủy.

Sắc mặt Thủy tái bắt lần lại. Bất giác hai giòng nước mắt ứa ra lần trên trên má nàng. Nàng ngẩn ngẩo hỏi Thanh :

— Người chết ấy có phải tên là Long không ?

Thanh lắc đầu buồn bã đáp :

— Dạ thưa, tôi không được biết tên người ấy. Lúc đem về đây thì ông ấy chỉ còn có chiếc quần đùi, không có một miếng giấy gì trong người hết và lại bất tỉnh nữa.

Lê Công rút tay về, cất tiếng hỏi Thanh :

— Còn hai người nầy ? Họ không cho biết tên của người kia sao cô ?

Thanh mỉm cười chỉ tay về phía Quang và Mỹ, nói :

— Tới bây giờ họ vẫn chưa tỉnh hẳn. Ông xem họ còn nằm mê man kia kìa

Cả Công lẫn Thủy đồng nhìn về phía giường của Quang và Mỹ. Liền đang ngồi bên thành giường tiêm thuốc khóc vào gần tay của Quang.

Cô tiếng của phòng kêu lẻo kẹt phía sau. Mọi người nhìn lại Bi h, Cơ và Sầu nối đuôi nhau, lách mình bước vào. Cả ba đồng cùi đầu chào Lê Công Bình mở lời trước :

— Ba chúng tôi vừa mới ở đây ra chợ kiếm cơm ăn nên không ...

Lê Công cướp lời hỏi luôn :

— Anh có vào phòng lạnh thăm người kia không ? Anh có biết mặt anh ấy không ?

Cơ đớ lời Bình :

— Dạ thưa ông chủ, chúng tôi có xin vào thăm nhưng bác sĩ không cho nên không thấy mặt anh ấy.

Thủy hỏi trong tiếng khóc :

— Anh nào thấy mặt ba người sống sót khi thuyền đánh cá đưa họ vào bờ ?

(CÒN NỮA)

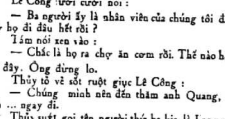

(Phỏng dịch Giọi của COLETTE)

Số 15 **THỢ HÂU**

I

Tháng năm Phi Hùng trở về Saigon và đề dàm tặng Nhung hai chiếc áo giái may lượt khéo và một chiếc áo khoác rất nhẹ — một chiếc áo choàng kiểu tùi như của Hoàng Hận, theo như lời nói của cô bé— cùng mũ và giầy. Thêm nào, cô bé cho vài lan tóc quân lỏa xòa trên trán, tông thành vô vị. Em mềnh mang trong chiếc áo vừa xanh, vừa trắng gần chăm đất trước mặt Hùng.

— Cậu ả, cái vòng xiềm của em nhất đến bốn thước hai mươi năm phân. Tiện hình mảnh rẽ của cô bé thật chất trong một chiếc dài hoa lâm tầm cỡ khóc bạc lâm cho cả bé them vẻ kiêu kỳ. Nhưng mà, như một cái mảng em cỡ làm cho cái cô nầy đẹp cần em được thoải mái khol bị nghẹt trong chiếc cổ áo lồng gọng cứng, cũng bằng một thứ vải dệt giống vải Venise, như chiếc áo nịt xếp nếp. Nhưng tay áo và chiếc xiềm bằng ra bằng lưa có hoa trắng và xanh hơi sột soạt. Và khiung, một cách đồm dáng, kéo những nếp bằng trên cánh tay ở phía dưới vai một chút chát.

Hùng bảo Bé Nhung.

Trông cô có vẻ như một con khỉ tinh khôn. Tôi thích có mặc chiếc áo Tô-cách - Lan hơn Với chiếc cổ lâm cho cô khó chịu, cô giống như con gà mái nuốt phải hạt ngô quá to.

Cô thở sơi gương xem.

Phát ý, Nhung chạy ra đứng trước gương để xem. Vẫn kẹo hồng do Hùng gửi mua ở Hương Cảng lâm em phồng má lên. Nhưng đáp lại :

Em nghe người ta nói rất nhiều về câu. nhưng chưa bao giờ em nghe thấy nói câu có khiếu thẩm mỹ về trang sức.

Nghẹn ngào, chàng nhìn từ đầu đến chân. cô gái mới nhỏn lên rồi trách bà Tham An.

— Một nền giáo dục hoàn mỹ. Nên để lời kiem cạn.

Nói xong chàng đi ra. không uống chén kim cúc và bà Tham An chập hai bàn tay lại.

— Châu Nhung đáng thương của bà. Chầu đã gây nên truyện gì cho chúng ta thế hả ?

Nhung nó, :

— Thế thì cậu ấy đến làm chầu để làm gì. Dĩ nhiên cậu ấy đã biết chầu là người biết đối đáp.

Bà cụ lắc mạnh cánh tay cô chầu gái.

— Khốn khổ, con bé ! Chầu có hiểu rõ không ! Trời ! Đến bao giờ chầu mới biết lý ở. Người đó. Châu đã làm phải ý đến chết. Giữa đúng lúc mà người ta đương cố gắng.

— Cố gắng cái gì, bà ba.

— Cố gắng làm đủ mọi thứ, cố gắng cho chầu trở nên một đứa con gái lịch sự, cố gắng đưa chầu ra. . . . cho có lợi cho chầu. . . .

— Đưa chầu ra mắt ai, bà ba ? Bà cũ.ở đã công nhận với chầu rằng đối với những người có cựu như cậu ấy, người ta không cần phải mất công khó nhọc.

Bà Tham An có công nhận gì đâu. Bà cũng chẳng tỏ vẻ ngạc nhiên khi ngày hôm sau thấy Phi Hùng đến, vui vẻ, mặc quần áo màu sắm tươi.

— Đội mũ vào đi cô Nhung, tôi đưa cô đi ăn bánh ngọt.

Nhung kêu lên:

— Ở đâu.

— Ở hàng Ngọc-lan đình ở chợ lớn.

— Nhung hát lên:

— Hay, hay, hay,

Cô bé ngảnh đầu trong bếp.

— Bà ơi, chầu đi ăn bánh ngọt ở Ngọc lan-đình với cậu Phi Hùng.

Bà Tham An tới, không kịp cởi cái khăn lá đáp bằng Satim hoa buộc quanh bung và luồn bàn tay mềm mại vào giữa cánh tay của Nhung và cậu Phi-Hùng:

— Bà nói một cách ngay thực.

— Không được, cậu Hùng ơ.

— Sao lại không được ạ.

Nhung khóc?

— Ô bà ơi.

Bà Tham An làm như không nghe thấy tiếng Nhung.

— Châu hãy vào trong buồng cũng châu mới lát đi, Nhung, bà có chuyện muốn nói riêng với cậu Hùng.

— Bà nhìn Nhung bỏ đi, theo ra đồng của rồi quay lại với Hùng, và thân nhiên trước con mắt đen lấy và dữ tợn của Hùng nhìn bà.

— Thưa cụ, thế là nghĩa lý gì! Từ hôm qua đến nay, con thấy ở đây có sự thay đổi. Cụ hãy cho con biết.

Bà Tham An nói :

— Cậu Hùng, cậu hãy ngồi xu ống đây cho cụ sẽ làm cho tôi vui lòng. Tôi mệt lắm. Ái chả, những cẳng chân đã ng thương của, tôi.... Bà thở giải, đợi chờ một lời thăm hỏi ân cần nhưng không thấy nói gì, bà cởi cái khăn là đáp ra, để lộ cái áo giái đen có ghim một viên đá ngũ sắc rất đẹp. Bà cầi một chiếc ghế đưa mời khách và gửi cho mình chiếc ghế bành. Nàng nể, bà ngồi xuống, vuốt hai mái tóc hoa râm rồi chắp tay đặt lên hai đầu gối. Mắt đen hơi đỏ đưa đi đưa lại, đăng ngồi thoải mái và bất động khiến cho người ta nhân thấy bà rất bình tĩnh.

— Cậu Hùng, tôi đối với cậu có cảm tình nay không thì cận biết đấy.

(CÒN NỮA)

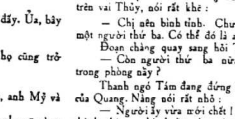

Vấn đề mãi dâm trong LỊCH SỬ LOÀI NGƯỜI

Biên khảo của THANH CÁC

(Tiếp theo)

Các phụ nữ dự yến tiệc theo gương nhau cởi hết quần áo dần dần trở thành trần truồng như nhộng, mà không phải chỉ có những gái đi làm như vậy mà thôi đâu mà cả các vị mệnh phụ cũng như con gái của họ.

Tại Antoine, người ta cũng thờ thần Anastu trong một ngôi đền. Trong đền có những gian phòng lớn cho con gái ở để chăm lo việc đón hoàng và chờ đợi các người ngoại quốc đến ăn ở và cho tiền. Sau một thời gian ở đền thì người con gái khi trở về nơi để kiếm chồng hơn vì họ là những người có nhiều kinh nghiệm trong kỹ thuật ái ân.

Tại Armenie và Phenicie, những xứ Carthage như tại Poat, tại Zela, tại Ascalon, đều đều người ta cũng dựng những đền thờ trông cao những biểu hiệu vơn mục đích bao cho các thứ thần đoán biết nơi ở của nữ thần đó có những nàng trinh nữ đang đợi chờ họ để tập sự ái tình trước khi đi lấy chồng để có một mốn hồi môn đưa về cho các ông chồng khoái tiền và ít hay thác mắc về vấn đề trinh tiết.

Sự thông dâm bất đắc mất hẳn tính chất linh thiêng tại sự Lydie. Đàn bà, con gái ở đây chỉ mai dâm vì tiền mà thôi.

Pierre Dulour đã là những phong tục gợi tình của người Lydien như : « Tân Lydien có mang theo một cốc rượu rồi cũng uống ro nhưa, cũng mọi mọc bằng tất cả những bộ đồng đồng phát, khiêu khích bằng những giọng nói bất lương nhất ngay trước mắt cha, mẹ và anh em của con cái của họ. Tại đây người ta không coi phân biệt tuổi tác, nam nữ và đẳng cấp. Giữa sự hấn loạn tột độ nay người ta sẽ dẫn dắt bến phòng ăn thành một tổ đi bì ổ nhất, rồi những trò đam ô nầy có kéo dài mai cho đến khi vững bằng lớ đang, trong khi các cay đuốc nhạt dần thì người ta chỉ còn thấy một cảnh hỗn loạn cùng cực các thực khách gần như trần truồng ôm nhau ngủ say sưa trên những cái giường bằng bạc và Nga ».

Tại Ai Cập, — Sự thờ phượng các thần Priape, Isis, Osiris Các nhà truyền giáo cổ Ai cập đây rằng vẻ mùa xuân, khi Thái Dương thần Osiris đem lại sự sống cho tạo vật, sự thính dục bết nơi ở của nữ thần đó có những nàng trinh nữ đang đợi chờ họ để tập sự ái tình trước khi đi lấy chồng để có một mốn hồi môn đưa về cho các ông chồng khoái tiền và ít hay thác mắc về vấn đề trinh tiết.

Sự thông dâm bất đắc mất hẳn tính chất linh thiêng tại sự Lydie. Đàn bà, con gái ở đây chỉ mai dâm vì tiền mà thôi.

Pierre Dulour đã là những phong tục gợi tình của người Lydien như : « Tân Lydien có mang theo cuộc tế lễ nữ thần Anastu và Adonis mang những tính chất cuồng dâm không thể tả, đàn ông và đã bà đều cởi trang vào giao hoan một cách cuồng nhiệt theo tiếng nhạc trước mắt các nhà truyền giáo trực tiếp điều khiển buổi lễ. Trong các cuộc tăng lễ hiến đăng cho thần Adonis, tất cả phụ nữ đều phải cởi tóc hoác bán dam cho người ngoại quốc một ngày, để tô lòng tôn kính nữ thần, ngay trước mặt tượng thần. Những phụ nữ ở đây có thể đi khách bao nhiêu lần cũng được, miễn là người ta trả tiền đầu đủ. Tất cả tiền bạc mà cuộc mãi dâm đem lại đều phải giao lại cho đền thờ để làm sở phí các cuộc tế tự.

Tại Khập các miền duyên hải của trong quần đội một tổ đồng vũ nữ và nữ nhạc công có rất nhiều kinh nghiệm trong nghệ thuật giao hoan. Ân nhạc ở đây là một công cụ kích thích sự dâm loạn. Không có bữa tiệc tung nào mà lại không có rượu ngon, gái đẹp, tiếng nhạc, lời ca tục tĩu và vũ khúc gợi tình.

Trong các cuộc da yến đây hoan lạc đó, bộ không cần phân biệt ai, kẻ cả vợ và con bộ mặc du da con mắn chư mặt và đem theo một trang hoa lớn đâu. Đâu ở mọi người bị mê loạn vì rượu, vì tiếng nhạc kích thích, vì những vũ điệu khêu gợi dục tình, những màng trinh nữ kia, những mười ba, những hiên phụ nữ không con gái lại được mất chút dạo đưc, hình ai nào trong đâu, tất cả đều cần ngỡ. Vậy thì Priape cũng có ảnh hưởng Phallus ở xứ Assyrie và Chaldée và Langam của Ấn Độ.

Trong các cuộc tế lễ thần Osiris (đương thần) người ta đem rước một Priape (tượng thực khí nam) trong các lang mạc để cầu được vụ mùa. Các nhà truyền giáo làm cho thần Priape có dáng ngồi ngồng bằng một thứ bí ẩn và gây thần-Pan (Grandpère ou nu thay cuộc lễ sắc tại Congo năm 1789). Thờ Phetar-gur thì khi người ta làm lễ xuất nhật Thái dương thần Osiris trong kỳ xuân phân, người ta đem rước trong đó thần và các Phallus của thần to gấp ba thần mình của phò tượng.

(Còn tiếp)

UỐNG KHỎI CHÍCH
Kiết ly - ỉa chảy - có đàm, máu
VEREX
NGƯỜI LỚN - CON NÍT

Số 15 *HỒI III*

BÓNG CÒ PHƠI PHỚI GIỌNG TIÊU VI VU...

Ba người đều xác động giật mình, không phải vì sợ hãi, mà là bởi tại biết chắc sắp có một sự kiện gì sẽ xảy ra, có thể là hào hùng là khảng khiếp... Bọn Thanh Dương càng nín hơi, lặng thở ngồ về phía có tiếng nói phát ra, trên đầu một nhánh cây nhỏ vút đâm ngang ra tận chót vót một cây cổ thụ cao lớn, có bóng một người đo đen, phảng phất như gầy còm mà cao, không rõ nét mặt mũi vì người ấy xây lưng về phía trăng, trải bóng nên không nhận rõ được...

Ngọn nói Ngọc trụ đứng thẳng tắp, cao vút lên, gió nổi càng mạnh. Người đo đen ngồi thẻo đánh tận đầu một cành cây ngang, nhỏ, vừa bằng ngón tay, đưa qua đưa lại trước gió mà người không chút lay động. Nếu không có tiếng nói ra, thoạt nhìn không ai có thể ngờ đó là người, vì không thể người mà có thể nhẹ và ngồi vững được đến thế !

Cả bọn bóng người nấp xem, đều thầm khen Đoạt hồn kỳ quả là biến hiện như thần, qua lại như vô hình, vô ảnh ! Tại sao mà tớ trước, bên người nấp coi, tự tin là sức mạt, sức tai mình có huấn luyện rất mạnh, vậy mà người ta tới đã trên một cành cây cao như vậy, mà mình không hay biết gì hết !

Còn Ngọc tiêu lang, tác đã đã rõ kẻ phát ra cầu nói là ai rồi, chẳng vẫn ngồi điềm nhiên, cũng chẳng buồn cất đầu lên ngó, chỉ lạnh lùng cười rồi nói :

— Thanh gươm báu đã trao bậc liệt sĩ, Hộp phấn hồng đã tặng trang quốc sắc, Nếu như kẻ nghe kia là « Nam bắt Gia cát Đặt » thì Ngọc tiêu này hả đâm tức điên Cao sơn, Lưu thủy mà không đáng tặng tri âm một khác. Khốn nỗi! như tuồng nhà người chẳng qua là hạng tầm phu hung hãn, ngông cuồng, thì đó chỉ là một khác quê mùa, không thạnh một nhạc điệu.

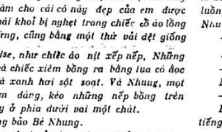

(của N.D. sử hồi Nguyễn-Lang và Lê Sơn nhân dịch)

cũng chưa xứng đáng được ta cho nghe... Chỉ đáng nực cười là... trên chân giang hồ người ta đến đợi rằng Đoạt hồn kỳ có tài xuất hiện như bóng, như ma, không hình, không tiếng động. Nhưng với tai mắt ta, thì đã người đến hiện lúc nào, ta cũng hay biết. Người đến đây đứng lạc bát đầu rung cành ba, từ phía đông bắc tới, và đã đàng « Tiềm long Thăng thiên thân pháp » để lên ngọn cây đó. Có phải thế không ?

Bạn Bách Xuyên lại một phen kinh dị. Đoạt hồn kỳ tới lúc nào, cả bọn mình không hay biết, trong khi Ngọc tiêu lang chẳng nhẳng biết rõ thời gian đến phương tới nên cảy thật ông tiêu vang âm đến không thành khúc điệu gì để trêu tức chri, Chẳng những vậy, chẳng rõ cả phương hướng tác đến, rồi rằng là cả tài truyền bắt âm ba từ xa, rồi biết đến cả đôi phương đã theo thế « Tiềm long thăng thiên » để bắc mình lên ngọn cây cao. Đó biết trên giang hồ, thực là « ngoài vòng nói nay, có vòng nói khác, ngoài lên trời cao lại có lên trời cao », thì trong vô lâm cũng thế quả là bí do thâm uyên đến vô cùng vậy!

Khả Linh nghe giọng Ngọc tiêu lang cũng chẳng kém phần chăm biêm khinh bạc. Chàng lấy làm khoái thích, hào hứng vì cho rằng giọng lười ấy đã trêu chọc Đoạt hồn kỳ đến tức bậc lên, để mình ở giữa được một phen mục kích hết cao thấp...!

Ngờ đâu, ở đời đôi khi có những sự kiện xảy tới, thật ra cả ngoài ý liệu của người ta. Đoạt hồn kỳ vốn nổi tiếng là hung hãn ngông cuồng, Không bao giờ thu thế đánh xác phạm tới mình. Vậy mà lúc nầy, sau khi nghe Ngọc tiêu lang nói giọng đàn ám chăm biêm như thế, Đoạt hồn kỳ không hề nổi giận, chỉ nộc sắc cười... lên một chuỗi cười chán nản lão « khục » mộh tiếng, nhẻ ra một cực đòm trong vào một cành cây lên bằng cánh tay, chỉ nghe « chắt » một tiếng, cành cây cách xa bảy tấm thước, gẫy ra làm đôi, rớt xuống, đoạn với một giọng khinh khinh, lão nói :

— Thì ra ở đời vẫn có những hạng không biết sầu hề là gì, cứ nghĩ mình là quan trọng thành thần... Người nghĩ rằng chỉ cần vẻ một ông tiêu trên mảnh nhỏ, treo lên ngọn thấp kia là đã đề lôi kéo ta đến đây ư ? Ta sở dĩ tới đây là để xem mặt kẻ nào đám giả mạo « Nam bắt » viết hai câu thơ « Tên đăng kẻ lên Tây đạo, Đông tăng, Nhà ở giữa khoảng Thiên thai Nhạn đăng ».

Ngọc tiêu lang sững sốt vội hỏi :

— Trên tầm vời, rõ ràng vẻ đầu hiệu cây bát, cần đen ngồi trắng, với hai câu thơ chưa không sai nhẽ chứ. Sao người lại bảo là giả mạo Nam bắt Gia cát Đặt ?

Đoạt hồn kỳ cười nhạt nói :

— Với một tì kiến thức và lịch duyệt như người, không hiểu sự tế cả người là Tiên đăng Hiệp đã Mạnh tam Nương nghĩ sao mà đám yên tâm để cho người ra đời chực lăm mưa gió trên chân giang hồ! Xưa nay đầu hiệu « Kinh thần bút » của Gia cát Đặt lưu lại đã có kẻm hai câu thơ : Câu trên bao giờ cũng là lối chữ thảo, câu dưới lối chữ triện. Ở trên ngọn thông kia, chẳng những câu dưới viết sai lắt, kiểu thành chữ chân và sức bút non yoạt, không xương kinh thần hồn, nên chỉ thoáng qua đã biết là giả mạo !

Bách Xuyên, Thanh Dương lại một phen dị, đều nghĩ thầm rằng Đoạt hồn kỳ với Ngọc tiêu lang cùng một lúc có một ở đây, không ngờ lại có người thứ ba giả mạo sẵn Gia Cát Đặt để khuấy chơi. Vẻ kịch vẻ làm nảy điên ra, rồi đây sẽ rắc rối và hứng thú tới đâu !

Riêng Sử Khả Linh nghe Đoạt hồn kỳ giải thích, chàng mới biết vở dĩ tại sao Thiên si lại dán chăng phải viết câu trên lết thảo, câu dưới lối lệ. Hiểu ra rồi, chàng phải cố nhịn cười, thiếu chút cười bật ra tiếng.

Chợt lại nghe Đoạt hồn kỳ nói :

— Kẻ giả mạo « Nam bắt », nếu lúc nầy chưa thấy ra mặt, ý hẳn vì sợ sệt mà không tới ? Còn người, nếu đã nhận biết được phương hướng và thân pháp lắc ta tiên, kẻ chẳng là hiểm đó. Tuy nhiên, ta muốn hỏi người cầu nầy : Bình sinh chỉ có ta là làm cho oán gây chuyện với kẻ khác, nay có kẻ lại người cố ý tìm ta, tất là có cớ gì ?

Ngọc tiêu lang nhạt, nói :

— Với La xá môn phái, bao giờ cũng ân oán rạch ròi, đã một chất bùng gan trợ mất cũng có tả đâu ! Người tuổi sư đuệt của ta là Bạch phát Tiên đăng Nhiệm bảo ở Quát thương sơn, chẳng lẽ Phàn Ngọ nầy không đến hỏi ở người phải bồi thường nhân mạng ư ?

Đoạt hồn kỳ ngạc nhiên hỏi :

— Quát thương sơn..? Bạch phát Tiên đăng Nhiệm bảo ư ?

(còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Huỳnh Chiếu Đẳng (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

XÁ LUẬN

(Tiếp theo trang 1)

trong bản tuyên cáo này là :

Nhất quyết quét sạch bọn Cộng sản và bọn Việt gian chủ trương Trung lập ».

Điểm này định rõ đường lối chánh-trị của Hội đồng Quân nhân Cách mạng thành lập sau cuộc đảo chánh mới rồi

Và giữa lúc dân chúng còn đương hoang mang, khi chưa có bản tuyên cáo bảo tồn cuộc đảo chánh, nhiều người đã dự đoán ly do của cuộc đảo chánh nầy. Những lời tuyên bố của Tướng De Gaulle vẻ dự định trung lập hóa miền Nam sau khi giống nhân Trung cộng, sự có mặt của Trung tá Trần Đình Lan, cựu chủ sự phòng phản gián của Pháp (trước hồi 1954), là hai biến cố làm cho những ai đã ý đến chánh trị phải hồi khoản. Nhất là Trung tá Trần Đình Lan lại được vài vị tướng lãnh trong Hội đồng Quân Nhân Cách mạng cũ đón tiếp ân cần.

Nhiều người tự hỏi phải chăng Trung tá Trần Đình Lan ở Pháp về đây, có một sứ mạng gì đối Tướng De Gaulle giao phó. Người ta tự đặt câu hỏi nầy nhất là có tin đồn rằng Trung tá mang về nước một số tiền rất lớn. Và ngay bây giờ, người ta còn loan truyền đi một tin rằng, nếu cuộc Cách mạng không bùng nổ ngày 30-1-64, thì ngày hôm nay 31-1-64 cũng có một cuộc đảo chánh khác do máy vị Tướng lãnh chủ trương Trung lập lâm. và sau đó sẽ có một cuộc biểu tình lớn, để ủng hộ các vị tướng lãnh ấy. Cốt nhiên là những sự chi phí về cuộc hoạt động chánh trị nầy, vẫn theo tin đồn, sẽ do Trung tá Trần Đình Lan đảm nhiệm.

Sau cuộc cách mạng, Trung tá Trần-Đình-Lan đã bị bắt. Ngày lại càng tỏ ra rằng những tin đồn vẽ ông không phải là vô căn cứ.

Như vậy cuộc đảo chánh ngày 30-1-64, đã xảy ra đúng lúc để chặn đứng một âm mưu phản bội đất tổ.

THỜI LUẬN

SAIGÒN LỤC TỈNH

Tiếng nổ tại nhà hàng Thanh Bạch, Đại ủy Lê-Lợi

SAIGON (VTX).— Trên ngày 29-1-64, người ta nghe có một tiếng nổ phát ra tại nhà hàng Thanh Bạch, số 123 đại lộ Lê Lợi Saigon.

Cuộc điều tra cho biết người đầu bếp tên Ngô-văn-Hương lấy khí đá bỏ xuống cống để khử mùi nhưng vì bỏ nhiều quá thành khí bốc lên trong ống cống nhỏ hơn nên đã phát ra tiếng nổ.

Chủ chứa trách Đô thành cho biết ông Hương bị thương nhẹ và việt hại vì vật chất không đáng kể. (B)

Ba vụ hỏa hoạn tại Quảng Trị, Chương Thiện và Bình Long, thiệt hại ngót một triệu đồng

SAIGON (VTX).— Cả ba vụ hỏa hoạn đã xảy ra tại Quảng trị, Chương thiện và Bình long vào ngày 25, 27 và 28-1 vừa qua, thiệt hại ngót một triệu đồng.

Vụ hỏa hoạn tại Quảng trị xảy ra vào sáng ngày 25-1 tại khu Vương Cung Thánh Đường La Vang, thiệt hại trên nửa triệu đồng. Ngọn lửa bốc cháy tại một kho vật liệu của Vương Cung Thánh Đường.

Tại Chương Thiện, hỏa hoạn xảy ra tại ấp Vĩnh Tây, quận Kiên Long vào chiều ngày 27-1, thiệu hiệu 7 căn nhà của đồng bào. Nguyên nhân hỏa hoạn do sự bắt cẩn của một gia đình trong ấp.

Vụ hỏa hoạn tại Bình Long xảy ra tối 28-1 tại ấp Tân sinh Phú Hòa, quận An Lộc thiệu hại 7 căn nhà, thiệt hại trên 300.000đ. Nguyên nhân hỏa hoạn do sự bắt cẩn của một gia đình, sau khi nấu ăn xong, không dập tắt lửa ở bếp khiến lửa bắt cháy vào vách lá.

Ông Đạo Dừa dóng thuyền «Bát Nhã» và xây đài «Bác Quái» trên Cù lao Ràng

TRUC GIANG (H.La) 31-1-64.— Suốt tuần lễ vừa đăng từ Saigon về Bến Tre, lúc đứng trên phà qua sông Mỹ Tho, không ai chú ý đến một chiếc thuyền vẻ rồng, mày có gân ! chữ Vạn và ! Thánh giả. Đăng thôi đóng bao cùng thầy một đài cao ngất nghêu được dựng đầu mũi Cù lao Ràng. Đó là Đài «Bác Quái» và «Thuyền Bát Nhã» của Ông Đạo Dừa.

Theo lời những Đệ tử thân cận của Ông Đạo dừa, thì Đài Bác Quái và Thuyền Bát Nhã nầy là hai bửu vật « Hòa bình » mà ông Đạo Dừa đã muốn thực hiện từ lâu, thường dưới thời Nhu Diệm bị cấm đoán, nay nhờ Chánh Quyền Cách mạng thái độ dung dưng, ông mới thực hiện được.

Đài Bác Quái cao 24 thước chưa kể bảng nhiều khúc sắt nhỏ bằng cườm tay nối lại, là nơi để Ông Đạo Dừa lên ngồi thăm thẳm. Thuyền Bát Nhã kiến trúc theo kiểu nhà thủy tạ làm nổi trên 2 chiếc ghe lường, làm sơn giảng đạo và để bốn đạo bà tánh nghỉ ngơi.

Bộ biên tập thời luận

Đang rảo riết chuẩn bị :

1 SỐ ĐẶC BIỆT

THỜI - LUẬN

TẤT - NIÊN

TRÀN NGẬP BÀI XUÂN

★ Số in có hạn, các Đại lý cần đặn trước để tiện việc gởi báo.

★ Quý vị Công Thương Kỹ nghệ gia muốn đăng quảng cáo xin liên lạc trước với Tự Quản lý.

THỜI - LUẬN

TẤT - NIÊN

Bài vở phong phú, chọn lọc như 1 số báo Xuân.

THỜI LUẬN

TUẦN BÁO CHÍNH TRỊ

Ý KIẾN BẠN ĐỌC

BỘ QUỐC GIA GIÁO DỤC nên sửa đổi chương trình giáo-dục

VIỆC THI CỬ VÀ NÊN CHO THDNC. ĐƯỢC THI HAI KHÓA

Bài của : DINH-DINH-VÂN

Sau khi cuộc Cách Mạng của Quân Đội ngày 1-11-63 đã thành công một cách vẻ vang và xứng đáng. Anh em Ngô Đình Diệm và gia đình của ông ta đã phải đền tội trước Quốc dân và lịch sử, việc đó ai chết đi, dù có không ai muốn nhắc tới nữa, nhưng điều mà nó lại buộc chúng ta phải nhắc tới, đó là những việc làm xưa kia của họ hiện đang còn đầy đưa, liên lới với chúng ta.

Dĩ nhiên là điều đó, chúng ta đã nói với Chính phủ mới, một Chính phủ lâm thời để thay thế Chính phủ trên. Lẽ trong các Chính phủ mới là quét đọn, thanh trừng, triệt hạ cho hết những việc làm nên xưa của chế độ cũ, mà xét ra không có tính chất lợi dân ích quốc, trái lại nó chỉ đọc tài và giả tạo dưới nhiều hình thức khác nhau. Nhưng chúng ta vẫn cầu bói ở nơi chúng : Chính phủ hiện nay đã làm được hầu hết những điều mới để hủy bỏ những đường lối của chế độ cũ chưa ? Hay gần đi hơn nữa chính phủ mới đã quét sạch hết được những tàn tích xấu xa như nhóp của chế độ cũ chưa ? Chúng ta phải tự thành thật mà trả lời rằng chưa khá đi. Hay nói một cách khác, theo quan điểm của một tờ nhật báo nổi là chính phủ mới hiện đang « vá víu » lại những việc làm xưa kia của chế độ cũ. Vì thế những việc làm của chế độ cũ vẫn còn đang đẩy đưa trong hệ thống cầm quyền hiện nay. Chúng ta tin rằng nó sẽ bị triệt thoái do những bàn tay đã cố tạo trong huyết quản một tư tưởng, một lập trường tự do và dân chủ trong các mảnh đất nhỏ bé và chậm tiến nầy. Nhưng những việc làm đó nó còn đang nằm trong chữ tay và sẽ làm.

Vì thế chúng tôi tự lấy tư cách là một công dân đang sống trong một xã hội tự do và dân chủ, bom thể nửa là một đoàn viên trong các nhà giáo, chúng tôi thẳng thắn xin đề nghị *BOGOD cần xét lại chương trình giáo dục, việc thi cử và nên cho THDNC được thi mỗi năm là hai khóa như cách đây mấy năm.* Sở dĩ mà chúng tôi muốn góp ý kiến này với quý Bộ là vì chế độ cũ đã quá bất tài, nhu nhược và lch kỷ.

Để chứng tỏ cho những điều đó, chúng tôi xin đan cử vài thí dụ sau đây.

Tin đồn, mấy vị đã được đưa ra giữ tại Huế. Lại có tin trung tá Vương văn Đông đã lánh mặt.

Ai chủ trương cuộc đảo chánh ?

Cuộc đảo chánh xảy ra, dầu mà mọi người đều muốn biết là những ai chủ trương thật sự cuộc chánh biến nầy ? Thì những tin tức thì Trung tướng Nguyễn Khánh tự lênh vùng (chiếm thủ) và Trung tướng Trần thiện Khiêm, tự lệnh vùng 3 chiến thuật là 2 người chủ xướng cuộc đảo chánh nầy. Ba tướng lãnh khác tích cực tham gia cuộc chánh biến nầy là Thiếu tướng Nguyễn Thụy, tư lệnh sư đoàn 5, Thiếu tướng Lâm văn Phát, tư lệnh sư đoàn 7 và Thiếu tướng Nguyễn hữu Có, tư lệnh vùng 4 chiến thuật.

Sau đó thì có các tướng lãnh như Thiếu tướng Đỗ Mậu, Trung T Phan xuân Chiêu, đại tá Dương ngọc Lâm, v.v. đều là những người đã tùng tham gia cuộc cách mạng 1.*1.63.

Người ta cũng chú ý việc trở lại của ba tướng lãnh Trung tướng Thái quang Hoàng, Thiếu tướng Huỳnh văn Cao, Thiếu tướng Ng văn Lê.

Đặc san

Xuân Hiện Hữu

Thời Luận vừa nhận được cuốn đặc san Xuân hiện Hữu, của 1 nhóm sinh viên và bọn sinh biên tập.

Xin trân trọng giới thiệu cùng độc giả T. Luận.

TIN CHẮC CHẮN ĐẠI TÁ

Dương Ng. Lắm tân Đô trưởng Sg.

KIỂM TỔNG GIÁM ĐỐC CẢNH SÁT QUỐC GIA

SAIGON.— HĐQNCM vừa cử Đại tá Dương ngọc Lắm, Tư Lịnh lực lượng Bảo An và Dân vệ giữ chức vụ Đô trưởng Saigon kiêm Tổng Giám đốc Cảnh sát Quốc gia thay thế Trung tướng Mai h. Xuân.

Chiều hôm qua 30-1-64, Đại tá Dương ngọc Lắm đã tiếp xúc lần đầu tiên với 4 : Tự Sở Đô thành tại văn phòng Đô Trưởng.

BUỔI ĐẠI HỘI THƯỜNG NIÊN CỦA HỘI TƯƠNG-TẾ CÁC CHỦ BÁO VIỆT-NGỮ Ở NAM VIỆT DỜI LẠI NGÀY KHÁC

Buổi Đại Hội thường niên của Hội Tương Tế các Chủ Báo Việt-Ngữ ở Nam-Việt trước kia định nào ngày 1-2-64 nay ấn dời lại ngày khác, chúng tôi sẽ thông báo sau.

T.M. Ban trị sự
Hội trưởng
ĐÌNH VĂN KHAI

tiếp theo 1 trang 1

ông Thơ thì cần gì quản đội số trang 3)

Dân chúng bình tĩnh

Tuy sôn sao bàn , tánh nhưng dân chúng vẫn buôn bán và làm việc như thường. Bến thành vẫn tấp nập người mua bán. Các cửa hàng ngồi đường vẫn mở. Nhưng tết cá đều thấy dân Rồng giới kỷ giả là chợ lệ đã «xin tin» Nhựt là kéo nhau tới Lộ Thông tin chế, rồi kéo lên tận bộ công Thanh mưu. Nhưng vẫn không được biết thêm một chút xì. Toàn ngồn tin đồn, nên là... Tướng Nguyễn Khánh và Trần thiện Khiêm bắt giữ ông Thơ và lật đổ H.Đ.Q.N.C.M cũ. Hồi ký do đào chính, ngay cả một xì quan cao cấp bảo chỉ cũng lắc đầu không biết. Ngay cả đến 15 giờ, Trung tướng Dương văn Minh sẽ tuyên bố tỏ chức trên đài phát thanh. Nhưng mở máy chỉ nghe ca hát. Anh em kỷ giả kéo về bộ Thông tin chờ bao. Lúc đó, các bao đã nhảy đầu... Dân chúng đua nhau mua đọc.

Lợi tin dồn...

Tại Thông tin có tin đồn : Đảo chánh chống trung lập. Các tướng Minh — Đôn — Đính — Xuân — Kim bị giữ hết rồi. Nhưng cuộc họp báo không có, các kỷ giả tự giải tán lực tực ra về.

5 giờ đầu phát thanh mới đọc bản cáo bạch của Hội đồng Quân nhân CM. Sau đó là bản tuyên cáo của Trung tướng Nguyễn Khánh.

Sự tuyên mạt vẫn tiếp tục như thường cho tới tối cũng không có gì xảy ra, không có cá giới nghiêm nữa... Vì thế các kỷ giả mới được dự buổi họp báo không phải của H.Đ.Q.N.C.M mới, mà là của Mặt Trận Nhân Dân Cứu Quốc và bà tên Chi Lăng, nói về tại sao có cuộc chính biến ?

Trong lúc đó, Chợ tết Saigon vẫn tực tỡ ăn đen.

TRẦN DÌNH LAN..

(Tiếp theo trang 1)

Theo nhồng nguồn tin thông thạo thì trự tăng cuộc đảo chánh không

thể tuyên dương và đã được xây soạn từ vài tuần lễ trước chính sự trở lại đây của Trung tá Trần đình Lan đã làm cho mọi biến cố phải xảy ra sớm cách cấp bách.

Ông Trần đình Lan, một cựu Giám đốc ban phản gián điệp của Pháp ở đây trước hồi 1954, đã được một số tướng lãnh cao cấp trong Hội đồng Quân nhân Cách mạng cũ mời về nước. Ông đã được đặt điểm Bộ Tổng Tham Mưu Quân Đội Công Hòa đảm trách chức vụ mới tư phi cơ bước chân xuống phi trường Tân son Nhứt thế nào tuần trước.

Theo nhồng nguồn tin chánh đáng Vị cựu Trung Tá của Ban Phản Gián Pháp đã mang sẵ một số tiền rất lớn (có người nói là hàng tỷ bạc) Người ta đồn rằng số tiền kích sự này để chi tiêu vào việc tổ chức một cuộc biểu tình trong ngày thứ sáu để ủng hộ vần đề Trung Lập.

Ông Trần đình Lan đã bị bắt ở 2 cuộc gọi khách xá trên đường Công Lý đến ngày 30-1-64.

Trung Nguyễn văn Vỹ, cho đến ngày gần gần đây là Phó Tổng Tham Mưu quân đội Cộng Hòa, công ở chung với Trung tá Lan, Trung tá Lan. Tuy vậy ông Vỹ không bị bắt.

Cũng như ông Lan, Ông Vỹ đã ở Pháp cho đến vài ngày sau cuộc Cách mạng 1-11-63.

Một xì quan, trước Dương văn Đức mới từ Âu Châu trở về đây cùng một lúc với Trung Nguyễn Văn Vỹ, đã được ấn lên hàng viên trong Tân Hội đồng Quân nhân Cách mạng.

BỘ LAO ĐỘNG YÊU CẦU CHỦ NHÂN XÍ NGHIỆP NÊN THI HÀNH ĐÚNG ĐẮN LUẬT LAO ĐỘNG

SAIGON (V T X).— Bộ Lao Động nhận thấy hiện có một số chủ nhân xí nghiệp viện lẽ chỉ dung toàn những người thân thuộc hoặc rất ít công nhân nên không thi hành luật lệ Lao động và gây khó khăn cho các Kiểm tra Lao Động.

Bộ Lao động Tân trong lưu ý quí vị chủ nhân !

1) Luật Lao Động có mục đích bảo vệ quyền lợi công nhân, Chính quyền đã cố gắng phải hay ít gian hào vì sự đoàn kết giữa hai giới chủ nhân và công nhân, nên cần được thi hành đúng đắn.

2) Luật Lao động áp dụng cho mọi chủ nhân các ngành hoạt động và thương mãi kỹ nghệ, không sẵn người hoặc tự do do đó công nhân, bất luận số công nhân nhiều hay ít.

3) Những người thân thuộc giúp việc nhà cửa, bếp, tài xế, nhà sách, chăn nuôi, dược cơ là cá nhân.

4) Những trách vụ chính yếu của nhà nhân gồm có :

a) Khai báo xí nghiệp với cơ quan Lao Động và giữ gìn sổ sách lao động.

b) Tôn trọng thời gian làm việc và lệ nghỉ hàng tuần, hàng năm.

c) Trả lương ít nhất bằng mức tối thiểu và nhận nhập Quỹ bù trừ để trả phụ cấp gia đình.

5) Khai báo và bồi thường tai nạn Lao động v.v.

tiếp theo 4 trang 1

là một vài tướng lãnh trong Hội đồng Quân nhân C. M. chủ trương, hy là những người được Pháp đào tạo ra) thêm đó, việc cựu Trung tá Trần đình Lan. một người có pháp tích đã từng làm độ nhị phòng của Pháp và nước, làm cho những tin đồn kia được « xác nhận » thêm nữa mốn đi phòng một vụ đảo Khánh Lê» ở Việt Nam, các tướng lãnh trong HĐQNCM cũ như Trung Tướng Nguyễn Khánh, Trung T Trần thiện Khiêm đã xa vắng trước.

Tiếp theo đó, người ta chú ý tới một trong những yếu tố làm dân chúng bất bình là tình thân chia rẽ Đắc Nam trong Hội Đồng Q.N.C.M và Chánh phủ Lâm thời. Tình thân chia rẽ đó không được một số cấp cao và tướng lãnh trong quân đội V.N.C.H. đồng ý ; hy nghĩ rằng cần phải đoàn kết tất cả mọi xu hướng, dầu phải mới có thể chống Cộng được. Sự chia rẽ đó làm cho cuộc chiến đấu chống Cộng bị phương hại và vì vậy cần phải đánh tan tình thân đó trong đầu óc của 1 số người lạc hậu.

Sau rốt, yếu tố thứ ba và có lẽ là yếu tố chính là tình thân phòng hiện của Chánh phủ Nguyễn ngọc Thơ, đã làm cho cuộc cách mạng 1-11-63 vừa qua mất hết ý nghĩa tốt đẹp và cao cả của nó. Dư luận cho rằng Trung tướng Dương văn Minh một người « anh cả » của quân đội rất được các tướng lãnh tôn trọng, quân sự và chính, đáng ông hy, nhưng vì « ngài » mải con người lạc hậu, phong kiến như ông Nguyễn ngọc Thơ, một viên đốc phủ sử nặng đầu óc quan lại, nên đã tỏ ra một sự bất bình trong giới quân đội cùng như trong dân chúng.

Nếu quả cuộc Cách mạng ngày 30-1 vừa qua nhằm việc thanh toán 3 điểm trên thì chúng ta có nhiều hy vọng để lực quan.

Hội Đồng quyết nghị :

Trước sự biến chuyển rất quan hệ tên đường lối và đời sống của Quốc Gia dân tộc :

1) Tiếp tục khóa họp (đáng lẽ bế mạc ngày 31-1-64).

2) Long trọng xác định lập trường chống Cộng, chống trung lập, đoàn giao với Pháp, xây dựng dân chủ trong tinh đoàn kết quốc gia.

Hội đồng sẽ nhóm họp lại vào 16 giờ ngày 31-1-64 để thảo luận và tính thế.

tiếp theo 3 trang 1

Hội Đồng quyết nghị :

Trước sự biến chuyển rất quan hệ tên đường lối và đời sống của Quốc Gia dân tộc :

1) Tiếp tục khóa họp (đáng lẽ bế mạc ngày 31-1-64).

2) Long trọng xác định lập trường chống Cộng, chống trung lập, đoàn giao với Pháp, xây dựng dân chủ trong tinh đoàn kết quốc gia.

Hội đồng sẽ nhóm họp lại vào 16 giờ ngày 31-1-64 để thảo luận và tính thế.

tiếp theo 7 trang 1

Bởi thế ước vọng của Đảng bào và các chiến sĩ không được thỏa mãn. Tổ chức chính quyền đã tỏ ra bất lực và phản Cách Mạng. Một số người muốn bảo vệ quyền lợi cá nhân của mình đã không ngăn ngại liên minh với Thực dân chợy theo chủ trương trung lập, đưa đường cho bọn CS nó lộ hoàn tâm.

Quân đội nhất quyết đứng lên tiếp tục cuộc Cách mạng dân tộc, đặt đúng ước vọng của toàn dân.

— Quân đội nhất quyết quét sạch bọn Cộng sản và bọn Việt gian chủ trương trung lập.

— Quân đội nhất quyết cùng đồng bào hãy an ninh trật tự, đem lại ấm no hạnh phúc cho toàn dân.

— Quân đội nhất quyết cùng đồng bào xây dựng lại tiền đồ Tổ quốc trên nền tảng tự do dân chủ.

Quân đội tha thiết kêu gọi đồng bào đoàn kết để chống đỉ đến thắng lợi cuối cùng.

Saigon, ngày 30 tháng 1 năm 1964
Trung Tướng Nguyễn Khánh
Chủ tịch Hội đồng Quân nhân Cách mạng.

tiếp theo 5 trang 1

đình Cần tại Huế. Tôn Tình trường cũng vừa chuyển hồ sơ kiêm kê cho Tự Thuế Trực thu Trước bộ sở tại quản thu theo nghị định số 23-TC ngày 3-1-64 của Chánh Phủ.

Những tài sản kiểm kê ghi trong hồ sơ nói trên gồm có : trụ sở Phong trào Cách mạng Quốc gia Tỉnh bộ Thừa Thiên, Thành bộ Huế, trụ sở Văn phòng Cố vấn Chí đạo, 13 ngôi nhà và biệt thự tọa lạc tại thành phố Huế, Thuận An và Bạch Mã, một khách sạn, một nhà thuốc tây tại Huế, một xưởng sửa chữa thuyền tàu tại Cửu Lâu (Huế) và một số sức vật gồm 340 con trâu, bò và dê.

Được biết đây là số tài sản được kiểm kê trong đợt nhất.

tiếp theo 2 trang 1

— Thiếu tướng Nguyễn Hữu Có Tư lệnh Quân Đoàn IV

— Trung tướng Lê văn Nghiêm Tư Lệnh Lực lượng đặc biệt

— Trung tướng Phạm xuân Chiêu Đặc Ủy Trưởng Trung Ương Tình Báo.

— Trung tướng Trần văn Minh Ủy viên Kinh Tế.

— Trung tướng Nguyễn ngọc Lê Tổng Thanh Tra Bảo An Dân Vệ.

— Trung tướng Thái Quang Hoàng Nguyên Chỉ Huy trưởng Đại Học Quân sự.

— Thiếu tướng Nguyễn văn Thiệu Tư lệnh sư đoàn V Bộ binh

— Thiếu tướng Lâm văn Phát Tư lệnh sư đoàn 7 bộ binh

— Thiếu tướng Dương văn Đức Tổng Tham mưu phó

— Thiếu tướng Đỗ Mậu Tổng Thanh tra

— Thiếu tướng Lê văn Kim Tổng Tham mưu phó.

— Thiếu tướng Nguyễn văn Là, nguyên tư lệnh Biệt khu Thủ đô.

— Thiếu tướng Nguyễn ngọc Oanh, Giám đốc Nha An ninh Quân đội.

— Thiếu tướng Huỳnh văn Cao, Giám đốc Trung tâm Thực nghiệm và Nghiên cứu Khả năng Tác chiến.

Quân chủng

— Đại tá Nguyễn cao Kỳ Tư L không quân

— Đại tá Dương ngọc Lâm Tư lệnh Bảo an Dân vệ

— Đại tá Ngô văn Chiêu Tư lệnh Thủy Vụ Tư lệnh Hải quân.

Bình chủng và Nha sở

— Đại tá Vĩnh Lộc Chỉ huy trưởng Thiết giáp binh.

— Đại tá Bùi hữu Nhơn Chỉ huy trưởng Pháo binh.

— Đại tá Nguyễn văn Chuân Giám đốc Nha Chiến Tranh Tâm Lý

— Đại tá Cao văn Viên Tư lệnh Lữ đoàn Nhảy dù.

— Đại tá Phạm xuân Nhuận Chỉ huy trưởng Biệt Động Quân.

— Đại tá Vương quang Trường Giám đốc Nha Quân Vụ

— Đại tá Nguyễn xuân Trung Giám đốc Nha Quân Cụ.

— Đại tá Bùi quang Định Chỉ huy Trường Hiến binh

— Trung tá Võ thành Lượng Giám đốc Nha Công Binh.

— Trung tá Trương khuê Quang Giám đốc Nha Xá Hội.

— Trung tá Hồ văn Di Minh Giám Đốc Nha Quân Nhu.

— Trung tá Nguyễn hữu Liên Tư lệnh Thủy Quân Lục Chiến

— Trung tá Trần văn Xôi Giám đốc Nha Truyền tin.

— Thiếu tá Nguyễn ngọc Thiệt Chỉ Huy Trường Quân Cảnh.

Bộ Tổng Tư Lệnh

— Đại tá Lê quang Mỹ, Nguyên tư lệnh Hải quân.

— Đại tá Trần văn Trung, Phụ tá Nhân viên.

— Đại tá Đặng văn Quang, Trưởng phòng 5.

— Đại tá Trương văn Chương, Trưởng phòng 1.

— Đại tá Bùi đình Đạm, Trưởng phòng 4.

— Đại Tá Nguyễn Đức Thắng Giám đốc Trung tâm Hành quân.

— Đại Tá Đặng Thanh Liêm Trưởng phòng Tổng Nghiên cứu kế hoạch.

— Trung Tá Hồ Văn Lợi Trưởng phòng 2.

Các Tư Lệnh Sư Đoàn

— Đại tá Trần Thanh Phong Tư lệnh Sư đoàn I Bộ Binh.

— Đại tá Đỗ Cao Trí Tư lệnh Sư đoàn 2 Bộ Binh.

— Đại tá Nguyễn Chánh Thi Phó Tư lệnh Quân đoàn I.

— Đại tá Nguyễn Thanh Xang Tư Lệnh Sư đoàn 22 Bộ Binh.

— Đại tá Hoàng xuân Lãm Tư lệnh Sư Đoàn 23 Bộ Binh

— Đại tá Lê Lan Tư lệnh Sư đoàn 25 Bộ Binh

— Đại tá Cao bảo Hiên Tư lệnh Sư đoàn 21 Bộ binh

— Đại tá Đoàn văn Quảng Tư lệnh Sư đoàn 9 Bộ binh.

— Trung tá Dương hiếu Nghĩa Thiết giáp Binh

— Trung tá Huỳnh văn Tôn Tình trưởng Gia Định.

tiếp theo 0 trang 1

học. Luật khoa và Văn khoa Saigon đã họp tại văn phòng sinh đoàn Văn Khoa để yêu cầu Chính phủ đoàn giao với Pháp và ông bộ lập trường của Hội Đồng Nhân Sĩ về vấn đề nầy.

Sau hai giờ thảo luận, ban đại diện các phân khoa đã chấp nhận một bản quyết nghị :

— Hoàn toàn ủng hộ lập trường của Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng và Chính phủ trượt giao với Pháp.

— Yêu cầu Chính phủ quốc hữu hóa toàn bộ tài sản của Pháp tại Việt Nam.

— Cương quyết đoàn kết và sát cánh với toàn quân để bảo vệ Tự Do Dân Chủ và nền độc lập Quốc Gia.

NHÀ THUỐC

Cự thát

287, GIA LONG — SAIGON

Chuyên chữa : Gây xương, bong gân trật khớp xương, phong thương đau gân, đau đầu gối, bắp thịt, đau mình, cổ vai, đau lưng, chân tay run giật, mồn mồn, tê bại, phong thấp, ngũa lẻ, thận hư và tất cả các bệnh và gân xương.

Tổng phát hành : Các loại thuốc Phong thấp, tê bại sau đây :

— Thuốc số 1 : Khu Phong Trừ Thận Bổ Khí,

— Thuốc số 2 : Khu Phong Bổ Thận.

— Thuốc số 3 : Khu Phong Bổ Huyết.

— Thuốc số 4 : Hành Huyết Liên Xương.

— Thuốc số 5 : Trật Đả, Phong Thấp (xoa ngoài).

— Thuốc số 6 : Thuốc Đau Bao Tử.

ĐÔNG Y SĨ
NGUYỄN-HUY-THẠT
K.N. số 389 BYT/QCDT/43-8-62

SẢN SỰ MÍT sẽn)

Bà cầu thường ra lần với phân, những con trùng như sơ mít, chân tròn, nhiều ngứa, người yếu, ăn sinh chưng đau sức 2 cạnh sườn uống thuốc sẽn THANH XA, trong 2 giờ ra sẽn.

HO

Thuốc nước, thơm ngọt, dễ uống, mau khỏi là đặc điểm của thuốc HO THANH.XA.

MỖ HỒI TRỢM

Trẻ em kém ăn ít ngủ, quấy đêm, gầy ốm, ra mồ hôi trộm, uống ĐẠI BỔ CHÂN ÂM THANH XA, tết tốt.

TẢ LỴ

Đi cầu ra, nước ra bọt, sống phân, ra máu ra đàm, uống TẢ LỴ HOÀN THANH XA (thuốc mới tốn). Thay biến hiệu.

Nhà thuốc
THANH XA
56 Ngô tùng Châu Saigon
cửa sau « Con Vui

Cần thêm Đại lý khắp nơi, thì lệ đã đăng, hoa hồng hậu.
K.N. B.Y.T. số 634, 28-12-62

TÌNH HÌNH MIỀN ĐÔNG

trong ngày đảo-chính

■ **SÚNG NỔ Ở THỦ ĐỨC.**

● **XA LỘ BIÊN HÒA BỊ GIÁN ĐOẠN.**

MIỀN ĐÔNG.— Biến cố « Đảo chánh » ở Thủ Đô xảy ra lúc mờ sáng ngày 30-1-64 vì quá đơn thần nên nhanh chóng nên phần đông đồng bào không ai hay biết trừ 2 xẻ là vì tổ mà nên hiểu 1 cách đại khái, riêng đồng bào ở các Tỉnh Miền Đông kể cả Thủ Đô như :

Bình Dương, Biên Hòa, Phước Tuy Long Khánh... thì tuyệt nhiên không hay biết chi cả. Và mãi đến 16 giờ nhờ có người vừa ra-đô nghe nên đồng bào mới hay và đều chưng hửng ngẩn ngơ, xôm xít bàn tán sôi nổi nhưng rồi cuộc cũng không một ai biểu rõ gì hơn và cũng không được thêm nhiều nói ngoài tin đồn « sẵn yên tịnh và sự sinh hoạt vẫn đều hòa ».

Riêng ở Biên hòa có khác ; chưa là Xa lộ bị gián đoạn lưu thông ngay từ 5 giờ sáng ngày 30-1-64 và đồng bào thấy có nhiều Dơn vị Quân đội với chiến xa và vũ khí nặng đến chia nhau bố trí ấn mặt tại các Ngã tư từ Hố Nai, Tam Hiệp chạy dài đến tận Thủ Đức Gia Định. Đồng thời đồng bào cũng nghe nhiều tiếng súng nổ ở gần Thủ Đức.

Mãi đến 9 giờ sáng, người ta mới thấy rất các có vài chiếc xe ra nhan chạy xuôi ngược nhưng chậm và bị chặn kiểm soát nhiều chỗ và đến trưa thì sự lưu thông đã được tự do.

(P.V.)

HOA THINH ĐỐN (AFP).— Vệ tinh «Ranger» có nhiệm vụ chụp hình một phần mặt trăng, đã được phóng đi sáng thứ năm ở Cap Kennedy.

Vệ tinh nầy hiện tiến lên hướng mặt trăng.

Vệ tinh đã tách ra khỏi tầng nhì và là tầng cuối cùng của hỏa tiễn mang vệ tinh. Cuộc hướng dẫn vệ tinh nầy lên hướng mặt trăng được hoàn hảo. Các máy phản lực nhỏ theo đó để vị trí của vệ tinh để cho các bình điện có thể được năng lực mặt trời tiếp điện.

Hai trạm Khoa học Không gian Nga được đưa vào Quỉ Đạo

MAC TƯ KHOA (AFP) 30-1. Thông tấn xã Tass loan tin hai trạm khoa học không gian Nga là « Electron 1 » và « Electron 2 » đã được một hỏa tiễn đẩy nhất tế ngoài đưa vào hai quỉ đạo khác nhau, tất gần các quỉ đạo dự liệu.

Hai vệ tinh có mang máy ý tuyến thanh thoát và « Mayak » và truyền tin các tần sóng điện 19,943, 19,954, 20,003, 30,0075 và 90,225 mégacycle.

Tìm việc

Người đứng tuổi biết Hán, Pháp văn, tìm nơi sửa bài dịch sách hay công việc văn phòng.

Viết thư cho Ô. MẠNH KHÁ TKB18 Chương Dương Saigon (Hòa Châu Phật Ân)

giới thiệu báo mới

NGUYỆT SAN BÚT HOA

Thời Luận được tin **Nguyệt - San BÚT - HOA** do ông Trần xuân Chấn chủ nhiệm Kiểm chủ bút sẽ tục bản ngày 1-2-1964.

Xin trân trọng giới thiệu với độc giả Thời Luận.

THUỐC NGÂM RƯỢU PHONG THẤP

Số 38 (nhãn hiệu CON BÒ)

Trị bịnh nhức gân, đau lưng, nhức hai chả vai, phong thấp, người máu xấu. Uống thuốc Ngâm Rượu này trị gân cốt được mạnh, ăn ngon, ngủ được và trị bịnh tê bại phù thũng.

Nhà thuốc TÔN TÂM TẾ Số 38 đường Ng. v Thinh
LA TÍCH CHỢ. Có bán khắp các tỉnh thuốc Việt Hoa
KN. số 15 BYT — 9-5-63

In tại nhà In riêng THỜI LUẬN
Quản nhiệm : **Bà NGHIÊM-XUÂN-THIỆN**

Hiệu kính thuốc
KÍNH TIẾN
do sự điều khiển của Quang học gia chuyên nghiệp tốt nghiệp trường Quốc Gia Quang học Pháp Quốc.
274, Hai Bà Trưng Saigon
(Xéo nhà thờ Tân Định)

CHUYÊN MÔN

Thử mắt theo lối khoa học và bán đủ các loại kính cận thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mặt trời

RAO VẶT

Bà Anna NGUYỄN-THỊ-SƯƠNG, Giáo-Sư Anh-Ngữ, Dạy Cần bà thực hành đã mãn tại 176, Lê-Lai Saigon, Nhận đi dạy tận nhà.

Cho thuê : Phòng rộng rãi, có giường, bàn ghế, đồ biện nghi.
Xin hỏi 24, Phan Văn Hùm Đ.T. 21.412

2 nhà lầu, 1 TRỆT. Bây giờ chủ thuê, đã tiện nghi, có chỗ đã xe — Mặt đường Hai ; Số 317 đường Nguyễn huỳnh Đức, Phú Nhuận.

Bán 1 máy xếp sách autom mới
1 máy may chỉ sách autom mới
2 máy nén khí Bova mới
1 bồn tắm bơi portatif mới
Hỏi 21 Tôn Thất